

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

8. seja OK ZKS Domžale

Na dnevnem redu VIII. seje Občinske konference ZKS je bila osrednja točka dnevnega reda URESNIČEVANJE USTAVE v zadnjih mesecih. Osnovo za razpravo je predstavljala obširna analiza, katere namen je bil realna ocenitev do sedaj opravljenega dela na področju uresničevanja same ustave. Iz analize izhaja veliko POZITIVNIH zaključkov, saj kažejo na to, da je vendarle delo teklo nenehno naprej, pa čeprav ni bilo izraženo tako vidno, kot svoje čase ob velikih akcijah, kot so bile volitve, kongresi in ustanavljanje samoupravnih interesnih skupnosti.

Razprava je opozorila na nekaj bistvenih zadev, ki jim bodo morali člani ZK posvečati veliko pažnje, ker mnoga vprašanja postavljajo v ospredje predvsem VSEBINSKE osnove dejavnosti.

Pouka o obrambni vzgoji prebivalstva se je tudi v Domžalah udeležilo veliko število poslušalcev

Tako je bilo ugotovljeno veliko pozitivnega pri oblikovanju temeljnih organizacij združenega dela, ker je bilo organizacijsko veliko narejenega, vendar pa bo sedaj potrebno posvetiti več dela temu, da bodo delovni ljudje v resnici tisti, ki bodo vplivali na vsa delitvena razmerja. Novim oblikam bo potrebno dati tako vsebino, da bodo resnično v pravem smislu zaživi integracijski procesi, ki so bili oblikovani v sestavljenih organizacijah združenega dela (SOZD). Naloga članov ZK bo v tem, da bodo morali sedaj postati nosilci nadaljnjih težnj razvoja in to tistih težnj, ki so bile do sedaj mnogokrat oblikovane samo v strokovnih organih. Poleg tega bo potrebno posebno pozornost posvetiti tistim organizacijam združenega dela, ki imajo sedež izven občine, kajti v tem primeru gre sedaj za odtujevanje ustvarjenega dohodka v naši občini.

Velike naloge stoje pred člani ZK tudi pri vsebinski dejavnosti SAMOUPRAVNE DELAVSKE KONTROLE. Samo dejstvo, da smo te organe ustanovili, še ni dovolj, zato bo potrebno v prvi vrsti dati ljudem pomoč in to preko najrazličnejših oblik izobraževanja.

Neposredna naloga komunistov bo tudi v tem, da bodo odločno nastopali proti vsem tistim, ki vidijo v ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela samo pravico, ob strani pa puščajo tudi poglobitost te preobrazbe, to je DOLŽNOST. Zaradi tega je neposredna naloga komunistov še toliko bolj pomembna, kajti drugače ne bomo dosegli tistega zaželenega cilja, ki je pred nami: ekonomsko močne baze, ki bo zgrajena na široko razvejanem samoupravnem mehanizmu.

V preobrazbi KRAJEVNE SAMOUPRAVE smo prišli precej daleč, vendar smo obstali pred nekaterimi problemi, ki pa jih bo potrebno TAKOJ začeti reševati. Gre za to, da pravilno razumemo krajevno skupnost kot bazo, v kateri se srečujejo tako interesi temeljnih organizacij združenega dela in samoupravnih interesnih skupnosti, kot kadrovske problemi. Na sedanji stopnji smo organizacijsko uspeli, to pa pomeni, da morajo člani ZK preko frontne organizacije SZDL razvijati vse tisto, kar je bistveno: izoblikovanje stališč in iskati takšne vire financiranja, da bodo krajevne skupnosti zaživele in da bodo predstavljale relacijo med vsemi dejavniki na enotnih osnovah. To pa pomeni, da ne smemo zoževati izoblikovanega delegatskega sistema in da moramo odpraviti nekatere togosti, ki se pojavljajo med delegatom — delegacijo in delavnimi ljudmi v temeljnih organizacijah združenega dela in občani v krajevnih skupnostih.

Edina pot k odpravi teh slabosti pa je mogoča le preko dobrega informiranja in neprestanega izobraževanja, saj to pomeni, da bomo dali organiziranim oblikam tudi VSEBINO in skozi to usposobili člane delegacij, da bodo znali prenašati naprej vse tisto, kar se vsakodnevno pojavlja v bazi.

SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI so bile oblikovane. To je bila velika delavska zmaga vseh naprednih sil v občini. Toda v sedanjem obdobju bomo morali njihovo dejavnost tako razvijati, da bomo istočasno s samoupravnimi dogovori rešili tudi materialno stran njihovega delovanja. To pa pomeni, da bomo morali poskrbeti za kadre, ki bodo sposobni ustvarjati pogoje za svobodno menjavo delavcev iz proizvodnje in delavcev — izvajalcev programov samoupravnih interesnih skupnosti. Dejstvo je, da bo delo samo-

(Nadaljevanje na 2. strani)

MLADINSKE
DELOVNE AKCIJE —
ŠOLA
SAMOUPRAVLJANJA

Prostovoljno mladinsko delo postaja v Sloveniji vse bolj zanimiva oblika delovanja in družbene angažiranosti mladih, kar nam kažejo podatki o interesu mladih za sodelovanje na delovnih akcijah. Usmeritev Zveze socialistične mladine Slovenije v smeri krepitve in povečanja prostovoljnega mladinskega dela nam narekuje, da se na delovne akcije temeljito pripravimo. Vse mlade med 16. in 27. letom pozivamo, da se prijavijo za brigadirje mladinskih delovnih akcij v SFRJ, ker bodo s svojim prostovoljnim delom prispevali k novi, hitrejši in lepsi prihodnosti, obenem pa bo to za vsakega mladince največja šola samoupravljanja. Obrazec za prijavo v MDA lahko vsakdo dobi pri predsedniku osnovne organizacije ZSMS, katere član je, ali na občinski konferenci ZSMS Domžale. Opozorjamo pa, da sprejemamo prijave čimprej, ker je potem potrebno opraviti še celo vrsto pripravljalnih del.

„Kadar govorimo o takšnih objektih, ne smemo gledati skozi dinar. Videti moramo, kaj vse je napravila petdesettisoča množica mladih, ki so bili tu. Oni ne bodo nikoli pozabili tega skupnega dela mladih iz vseh republik, skupnega življenja, ki so ga tukaj živeli, izmenjave mnenj s svojimi tovariši, skupnih radosti in skupnih naporov. V njihovih srcih bo to zapisano, dokler bodo živeli. Moja želja je, da gre vsa naša mlada generacija skozi tako šolo, skozi kakršno ste šli vi in skozi kakršno so šli tisti, ki so pred vami gradili druge objekte.“ Tovariš Tito ob otvoritvi dela avtoceste Bratstva in enotnosti v Novem mestu, 23. 11. 1958.

MLADINKE IN MLADINCI,
POSTANITE BRIGADIRJI!

Tekavec Franc
Kaliman Marjan, ml.

Prostovoljno delo mladih

Po mnogih letih smo v Sloveniji ponovno oživili prostovoljno mladinsko delo. Mladi v SR Sloveniji so izrazili veliko želja, da prispevajo svoj delež pri premagovanju nerazvitosti in zaostalosti in s tem presegle zgrešena mnenja in trditve o neekonomičnosti ter preživeli obliki dela in angažiranja mladih. Te trditve lahko odločno zanihamo, saj smo v obeh letih, t.j. 1973 in 1974 dokazali nasprotno: obe akciji sta bili ekonomsko upravičeni, zanimanje zanje pa je bilo nad pričakovanjem. To je obenem tudi dokaz, da je mladina v SR Sloveniji pripravljena množično prispevati svoje prostovoljno delo za hitrejši razvoj naše materialne baze.

Pri organiziranju mladinskih delovnih akcij moramo zasledovati več smotrov:

Predvsem naj bodo te akcije SOLA SAMOUPRAVLJANJA. Mladi naj ob svojem prostovoljnem delu preko četnih, brigadnih konferenc in konferenc naselja in delegatih samih, aktivno sodelujejo in odločajo, kako se bo delalo, kdaj, koliko, itd. Pri tem pa bo prišla do izraza tudi SOCIALIZACIJA POSAMEZNIKA v skupini.

Tudi samo delovno in tvorno mišljenje v brigadi in delovišču mladega človeka izuči, da mora biti kritičen do lastnega dela. S svojimi specifičnimi programi morajo biti MDA (mladinske delovne akcije) tudi KADROVSKA SOLA ZSMS in druge DPO.

Mladinske delovne akcije so ena NAJBOLJ IZPOSTAVLJENIH OBLIK DELA IN POVEZOVANJA MLADIH, pri čemer čas, v katerem živimo. Prostovoljno delo je tisto, kar mlade povezuje in izgrajuje njihovo osebnost. Pri opravljanju dela hočemo in moramo biti vsi mladi enaki in tudi smo, če vzpostavimo enakopravne odnose, ki temeljijo na samoupravni osnovi.

Mladinski aktiv v Krašnji je na svoji konferenci pregledal svoje delo in sprejel smernice za prihodnje udejstvovanje

Po drugi strani pa se kaže življenje v brigadi kot nenadomestljiva oblika ZBLIŽEVANJA IN IZENAČEVANJA RAZLIČNIH SLOJEV MLADE GENERACIJE, POGLABLJANJE BRATSTVA IN ENOTNOSTI MED NARODI JUGOSLAVIJE.

Pri tem bi poudaril to, da se v letošnjih mladinskih delovnih akcijah vključujejo v brigade tudi mladi iz pobratenih občin širom po Jugoslaviji.

Pri prostovoljnem delu mlad človek spoznava vrednote dela in skozi delo nujno postaja DRUŽBENOPOLITIČNO ANGAŽIRAN TER SPOZNAVA DELO IN URESNIČUJE NALOGE DRUŽBENOPOLITIČNIH ORGANIZACIJ, predvsem Zveze komunistov in Zveze socialistične mladine Slovenije.

Preko življenja in oblik dela na mladinskih delovnih akcijah se PRENAŠAJO NA MLADE REVOLUCIONARNE TRADICIJE, RAZVIJANJE REVOLUCIONARNIH VREDNOT IN USPOSAB-

LJANJE ZA SPLOŠNI LJUDSKI ODPOR.

Mladinske delovne akcije predstavljajo pomembno OBLIKO INTERESNEGA ZDRUŽEVANJA MLADIH, saj mladi na akcijah prostovoljno združujejo svoje delo za zadovoljevanje družbenoekonomskih in drugih interesov širše družbenopolitične skupnosti. Mladinske delovne akcije MORAJO POSTATI IN POSTAJAJO oblika dela mladih, ki mora biti družbeno priznana in ovrednotena.

Zato je treba rešiti naslednja vprašanja:

- sistemsko financiranje mladinskih delovnih akcij, - širše in dolgoročneje načrtovanje delovnih akcij,
- organiziranje čimveč delovnih akcij, tudi lokalnih,
- organiziranost širše družbe v pripravah na akcije.

Sistemsko financiranje delovnih akcij zveznega, republiškega ali lokalnega značaja lahko dosežemo le z ustreznim družbenim dogovorom in sporazumevanjem. Tak-

šen dogovor naj se še letos sprejme v okviru republike ter v okviru občin, njegovi nosilci naj bodo gospodarstvo, samoupravne interesne skupnosti, družbene in družbenopolitične organizacije in družbenopolitične skupnosti, na območju katerih se bodo akcije odvijale.

Izraža naj družbeno skrb in odgovornost za mladinske delovne akcije in naj ponovno ovrednoti pripravljenost mladih za takšno obliko ustvarjanja boljših ekonomskih pogojev za izgradnjo družbe ter premagovanje nerazvitosti in s tem za bogatejšo prihodnost.

Marjan Kaliman

PROSLAVA V DOMŽALSKEM DOMU POČITKA

Kakor vsako leto, tako tudi letos, so obiskale nekatere članice upravnega odbora Društva prijateljev mladine iz Domžal, oskrbovanke v Domu počitka v Domžalah z namenom, da počastijo Dan žena. V eni izmed sob so bile zbrane vse pokretne oskrbovanke, dočim so ženske, ki so priklenjene na posteljo, ostale v sobah.

Direktor doma tovariš Franc Gostinčar je v kratkem nagovoru pozdravil oskrbovanke, dekliški pevski zbor Osnovne šole Venclja Perka, zastopnice domžalskega Društva prijateljev mladine in strežno osebje Doma počitka. Vsem je iskreno čestital k njihovem prazniku.

Dekliški pevski zbor je nato zapel oskrbovankam pisan izbor ljudskih in umetnih pesmi, ki jih je spremljal na harmoniko ravnatelj Glasbene šole tovariš Stane Habe.

Za vsako oskrbovanko doma so učenci Osnovne šole Venclja Perka nabrali in povezali v šopke spomladansko cvetje. Tri najagilnejše članice društva predsednica Stanka Ristič, blagajničarka Francka Pezdir in članica upravnega odbora Justa Kokovec so poskrbele za 70 daril, kolikor je oskrbovank v domu.

Nato so učenke obstopile oskrbovanke in vsaki posebej izročile šopek, darilo in čestitko. Prav tako so obdarili tudi tiste oskrbovanke, ki so ležale v posteljah in ki zaradi nepremakljivosti niso mogle prisostvovati skupni prireditvi. Vse oskrbovanke so zbrano in z zanimanjem poslušale petje in so bile ob njem prav vzhicene. Na vseh obrazih je sijal radosten utrip zadovoljstva. Ob pogledu na mlade pevke pa se je marsikateri oskrbovanki utrnila misel na svojo neugnano mladost in v hitrici preletela dobo, kako je z mladostno vneto in ognjem težka prehodila pot do starosti.

Vzdušje v domu je bilo veselo, zato so se oskrbovanke iskreno zahvaljevale vsem, ki so poskrbeli za prijetno razvedrilo in jim izkazali tako toplo pozornost.

D. P.

(Nadaljevanje s 1. strani)

upravnih interesnih skupnosti v bodoče predvsem odvisno od kadrovske zasedbe, ki pa bo morala priti do izraza tudi v krajevnih skupnostih. Tu pa brez velike dejavnosti komunistov ne bomo uspeli, kajti zavedati se moramo, da dograjevanje in uresničevanje ustave pomeni istočasno sprovajanje sprejetih sklepov na posameznih kongresih.

Naloga, pred katerimi se nahajamo komunisti v domžalski občini, so zelo velike, zaradi tega moramo vse probleme reševati sproti in ne čakati na to, da bodo to v imenu nas delali drugi. Tekoče je potrebno spremljati vse probleme, predvsem pa odstranjevati negativne pojave, ki bi lahko negativno vplivali na nadaljnji razvoj samoupravnih socialističnih odnosov.

Konferenca je sprejela vrsto sklepov, med katerimi so najpomembnejši:

- Občinska konferenca ZKS nalaga vsem osnovnim organizacijam ZK, aktivom in organom ZK, da na teh ugotovitvah zasnujejo svojo nadaljnjo politično aktivnost;

- Občinska konferenca ZK zavezuje komuniste v osnovnih organizacijah sindikata, kot najširše organizacije delavskega razreda, da se v polni meri angažirajo pri uresničevanju sprejete usmeritve in nalog v združenem delu;

- Člani ZK morajo v organizaciji SZDL podrobneje proučiti politično aktivnost in v prihodnjem obdobju zasledovati tiste cilje, ki so bistvenega pomena za nadaljnji razvoj delegatskih razmerij;

- Konferenca zavezuje komite Občinske konference ZKS, da intenzivno spremlja posamezne pojave, jih ocenjuje in poskrbi za to, da ne bodo zaostajali pri uresničevanju ustave;

Za uresničevanje vseh teh sklepov in zadolžitev je potrebno tudi v bodoče zagotavljati stalno usklajenost in pospešeno akcijo vseh družbenopolitičnih organizacij v okviru koordinacijske komisije za spremljanje uresničevanja ustave.

OBČINSKA KONFERENCA ZKS
DOMŽALE

O celodnevni šoli

Izvršni odbor Občinske konference SZDL Domžale je 26. 2. 1975 že drugič obravnaval problematiko celodnevne šole v naši občini. Poudarjeno je bilo, da so prve informacije o celodnevni šoli tudi v naši občini povzročile med posamezniki precej nejasnosti in s tem tudi negativno stališče pri nekaterih starših in učiteljih.

Največ pripomb na celodnevno šolo so imeli nezaposleni starši in tisti, ki imajo varstvo in prehrano svojih otrok do neke mere urejeno. Ti so predvsem trdili, da bodo otroci od njih odtujeni, da se bodo čustvene vezi med starši in otroci zrahljale itd. Obstojajo pa še drugi argumenti, ki govorijo v prid celodnevne šole v naši občini. Od vseh zaposlenih v občini Domžale je kar 56 % žensk. To pomeni, da imamo okoli šest tisoč žensk najmanj osem ur odtujenih od doma. Med temi ženskami je prav gotovo veliko mamic, ki bi rade ustvarjale v TOZD brez obremenitve in vprašanja: „Kje je moj otrok po končanem pouku?“ Pa tudi ta argument ni popolnoma odločujoč, če pomislimo na tistega, ki mu pravimo „enakopravnost šolanja“ naših otrok. Vsi naši otroci nimajo enakih možnosti priprave na pouk, izdelave „domačih“ nalog, obiskovanja interesnih dejavnosti in tudi prehrane. To so močnejši argumenti. Ko bosta prišla mamica in ata ob 15. uri iz tovarne, bo prišel iz šole njun otrok – že pripravljen za pouk naslednjega dne. Staršem ne bo potrebno več bedeti nad svojim otrokom, če je že napisal nalogo, ali če se je naučil za naslednji dan. Tudi otrokom ne bo potrebno trgati čustvenih vezí s tistim neprestanim stavkom: „Uči se!“ Starši in otroci bodo imeli preostali del dneva dovolj časa, da se posvetijo drug drugemu.

Tudi pri nekaterih učiteljih so prve informacije rodile določen odpor do celodnevne šole. Zakaj? V zadnjih štirih letih se uvaja v osnovni šoli toliko novosti iz pouka matematike in slovenskega jezika ter vodenja posebnih priprav za pouk z učenci, ki težje dojemajo snov, da so mnogi nad obremenitvijo skoraj obupali. To pa je vzrok negodovanja pri nekaterih učiteljih. V celodnevni šoli učitelj vidi dodatno obremenitev, v čemer je gotovo resnica. Učiteljski kolektivi so v naši občini dobili po-

sebne naloge glede proučevanja pogojev uvajanja celodnevne šole in bodo kadrovska problematiko še pravgotovo posebno osvetlili.

Izvršni odbor Občinske konference pa je za pomoč pri razčiščenju problematike celodnevne šole sprejel naslednje sklepe:

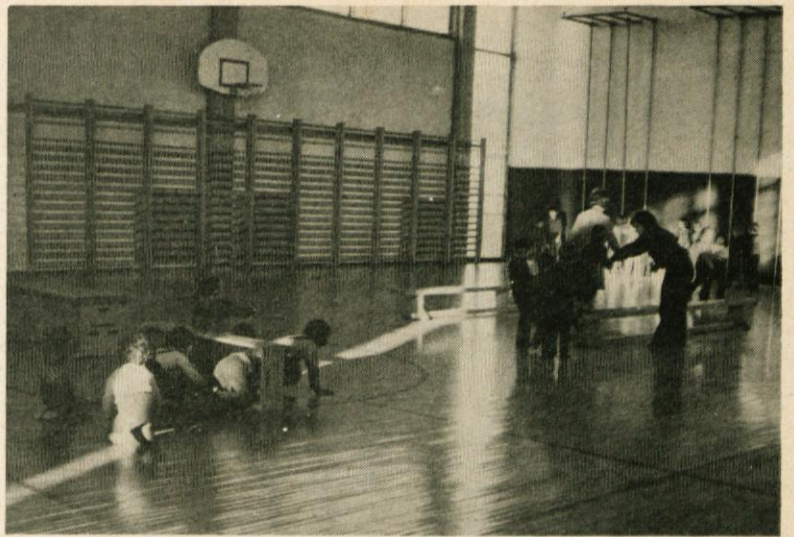
1. Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja naj pripravi predlog za 5-članski organ Občinske konference SZDL, ki bi usklajeval, usmerjal in pospeševal akcijo celodnevne šole. To naj bi bil v prihodnji strukturi svet za vzgojo in izobraževanje pri Občinski konferenci SZDL.

2. Pri nadaljnji izgradnji šolske mreže je treba pri gradnji novih objektov upoštevati normative, ki jih predvideva projekt celodnevne šole.

3. Skladno z ustavo in novim statutom SZDL Slovenije naj se krajevne konference SZDL s svojimi konstitutivnimi organizacijami (ZK, ZSMS, ZB, ZS) ter društvi v KS direktno povezujejo z delavci na osnovnih šolah in ovrednotijo z njimi programe, ki se že pripravljajo v zvezi s celodnevno šolo. S temi programi se morajo prav tako seznaniti delegati skupščine SIS vzgoje in izobraževanja. Družbenopolitični delavci v KS so dolžni pomagati prosvetnim delavcem pri reševanju problemov v zvezi s celodnevno šolo.

4. SIS vzgoje in izobraževanja mora skupaj s prosvetnimi delavci vztrajati, da se še nadalje razvijajo vse oblike celodnevne šole (podaljšano bivanje v šoli, varstvo, krožki in druge dejavnosti, ki so sestavni del celodnevne šole!) v tem šolskem letu. V prihodnjem šolskem letu naj se prične z organizirano celodnevno šolo tam, kjer obstojajo vsaj minimalni prostorski in kadrovska pogoji.

Izvršni odbor
Občinske konference SZDL
Domžale

Naši najmlajši v sodobno urejeni telovadnici

PRIPRAVE NA SREČANJE AKTIVISTOV

Pripravljalni odbor za VII. srečanje aktivistov Gorenjske je na svoji zadnji seji razpravljal o tem, kako bodo posamezne komisije pripravile svoje programe, ker pričakujemo v Domžalah, 22. junija okoli 10.000 ljudi, predvsem z Gorenjske. Svečanost, ki bo povezana z odkritjem spomenika „BORBE IN DELA“, bo istočasno tudi ena izmed mnogih proslav ob praznovanju letošnje 30-letnice osvoboditve izpod okupatorjevega nasilja. Ravno tako pa bo to srečanje pomenilo obuditev spominov na razvoj KPS in NOO na kamniško-domžalskem območju. Dejstvo je, da je celotno to območje bilo v času druge svetovne vojne politično in vojaško zelo razgibano in da lahko v posameznih letih zasledujemo vrsto pomembnih dogodkov.

Kulturni program, ki ga pripravljajo posebni odbori, bo sestavljen tako, da bo ponazarjal leto 1941, kot leto splošnega odpora proti okupatorju in formiranje prvega Kamniškega bataljona na tem območju. Leto 1942 pomeni leto nasilja nad prebivalstvom, izseljevanje v taborišča, požiganje posameznih naselij in domačij ter streljanje talcev. Leto 1943 pomeni velik razvoj in razmah Komunistične partije Slovenije in

narodno osvobodilnih odborov, ki se pojavljajo kot nosilci nove revolucionarne oblasti. To leto pa pomeni tudi ponovno krepitev na vojaškem področju, saj pride do ustanovitve Šlandrove brigade in do velike aktivnosti drugih partizanskih edinic na celotnem območju. V letu 1944 pa se zopet pojavi nasilje nad prebivalstvom in pride do velikih tragedij, kot so Oklo in v začetku leta 1945 Rudnik ter posamezne izdaje, skritih partizanskih postojank, partizanske tehnike in bolnišnic. V teh krvavih bojih pa končno pride do tako dolgo pričakovane svobode, do tega, da so ljudje začeli graditi temelje svobodne domovine in novega sistema.

Smiselno k tem bodo izbrane tudi posamezne pesmi, ki naj bi povezoval celotni recital in oživele dogodke iz najtežjih časov naše pretekle zgodovine.

Pripravljalni odbor se zaveda, da bo morala biti organizacija izpeljana tako, da bodo Domžale resnično dostojno proslavile VII. srečanje aktivistov Gorenjske in da bo srečanje vseh preživelih aktivistov in borcev za vedno ostalo tako tesno in tovariško, kot je bilo izoblikovano v času neprestanih borb in pohodov.

Poleg tega pa posamezne komisije pripravljajo tudi jubilejne značke, ki jih bodo lahko dobili udeleženci tega srečanja v Domžalah. Ravno tako bo izšla posebna brošura, v kateri bo obdelana tematika iz NOB na domžalskem območju. Gre za to, da bi skušali v priročni publikaciji prikazati vse tisto, kar je tako spontano rastle v času vojne na našem območju in ki je v veliki meri pomagalo tudi k celotnemu pokretu za današnjo stvarnost.

Ker v ljudeh živi zavest, da ne smemo pozabiti na čas, ki nas je združeval, bomo še toliko bolj zavestjo poskrbeli, da bo to srečanje res prisrčno in da bomo ob njem spoznali bogastvo, ki ga imamo in ga dopolnjujemo z razvijanjem delegatskega sistema na vseh področjih dela.

O pripravah na to veliko srečanje bomo še seznanjali naše bralce, ker pričakujemo, da bomo vsi skupaj sposobni urediti velike naloge, ki so pred nami.

Dijakinje drugega letnika Ekonomske srednje šole v Domžalah

VARČEVALCI SO ZBOROVALI

V petek, 14. marca, je bil s strani LB – podružnice Domžale sklican „Zbor varčevalcev“. Lahko mirno trdim, da smo vsi navzoči varčevalci z zanimanjem pričakovali začetek tega zbora. Kot veste, je bil do sedaj varčevalec v banki le to, da je svoje prihranke vlagal na hranilno knjižico in zato dobil obresti. V pričakovanju neke prelomnice, ali bolje rečeno, približati varčevalca k upravljanju, pa je ta zbor potrdil. Tudi varčevalec je postal aktivni dejavnik v upravljanju svojih vloženi sredstev. Banka, kot finančna ustanova, je s tem na široko odprla vrata varčevalcem tako, da je tudi ta postal aktiven član upravljalca v denarno-gospodarskem poslovanju. Ta prelomnica pa je za varčevalca ogromnega pomena, kajti s tem se je tudi tukaj uveljavilo ustavno načelo, da s sredstvi upravlja tudi varčevalec. V našem samoupravnem družbenem sistemu igra varčevanje ogromno vlogo. Ta varčevalski dinar ni skrit v „nogavicah“ in je brez haska, temveč se preliva v našem gospodarstvu, kot kri v človeku.

Če pogledamo številke, vidimo, da ima LB – podružnica Domžale nad 28 tisoč raznih varčevalcev in da gre do privarčevani dinarji v milijarde. Te milijarde pa niso mrtev kapital, kot temu pravimo, ampak so ta sredstva usmerjena za želje in potrebe občanov. Vzemi primer raznih posojil, za katere prosijo občani. Kako se tu s temi sredstvi uresničujejo posamezne želje in potrebe občanov pri stanovanjski izgradnji, pri potrošniških kreditih, ki dajejo široko izbiro nakupa, pa naj si bo mladim ali starim. Seveda mi bodo tisti, ki imajo razna posojila, oporekali. Kajti posojila morajo vračati. To je res, resnica pa je tudi, če ne bi bilo varčevalcev, ne vem, kako bi vozili s posojili. Najbrž ne bi bilo aktivne stanovanjske gradnje, na cesti pa gneča avtomobilov itd.

Na zboru so varčevalci pokazali tudi drugo stran te pozitivne medalje. V sedanji inflacijski dobi je prihranjen dinar ob koncu leta manj vreden, dočim so posojila vrednostno več vredna.

V tem primeru se jasno pokaže, da varčevalec izgubi posojilojemalca pa pridobi. Takšno mišljenje je pa zmotno, kajti varčevalski dinar se ne vlaga v izgubo, temveč dejansko bogati družbo. V naši samoupravni socialistični družbi imamo vgrajen element „solidarnosti“. Ta humani element se pa ravno v tem primeru pokaže v vsej širini v odnosu varčevalec – posojilojemalca. Varčevalec zbira prihranke na hranilni knjižici in zaupa s tem denar banki. Banka pa ne shrani ta denar v blagajni, temveč da ga tistemu, ki ga dejansko rabi in prosi za njega. Če ne bi bilo tega solidarnostnega odnosa, verjemite mi, da

ne bi bil takšen standard, kot ga imamo sedaj.

Omenil bi tudi živahno razpravo okrog „OD na knjižice“. Ta akcija nima namena povzročati negodovanja in „vroče krvi“, temveč je to akcija, ki je dejansko v korist delovnim ljudem. To tudi ni neka prisila odvzemanja zaslužka, kar se lahko sliši marsikje. Dejansko je to zelo pametna gospodarna poteza v korist gospodarstva. Samo naj navedem primer izplačila OD. Rok je tu, na žiro računu pa ni denarja. Koliko potov, stroškov in sivih las povzroča tako stanje. Delavec zahteva svoje, denarja pa ni. V tem primeru se zopet pokaže solidarni odnos banke do kolektiva. Dejansko je v tem primeru banka tista, ko stavi denar za plače na razpolago.

V tem primeru se je že čutila težnja po uvedbi „čekovnih knjižic“. Čeprav je pri nas z zakonom dovoljeno, so „čeki“ še marsikje nekakšen strah, seveda to pa iz preprostega razloga, da še ta ideja ni zrela. Zanimiva je bila tudi razprava o mladinskem varčevanju. Kmalu bo pred banko zaživel „leteči krožnik“ kot temu pravijo, tej novi zgradbi. Seveda, ta ne bo vozil otroke po zraku, temveč bodo tu imeli svoje hranilno sredstvo. Mislim, da je ta ideja zelo pohvalna s strani banke. Res je, otroka privlači nekaj novega in iz svojega sanjskega sveta. Ko bo prišel v samostojno življenje, pa bo že spoznal, da je „dinar na dinar palača“; in to je resnično bogastvo. Tudi po šolah se bodo organizirale slične poslovalnice, to pa z namenom, da že otrok spozna vrednost varčevanja.

Hvale vredna je tudi pobuda uvedbe hranilnih knjižic za novorojenčke. Ta humani predlog ali ideja so navzoči varčevalci toplo pozdravili z željo, da se tudi uresniči.

Kot vidite, varčevalcem so se odprla vrata k sodelovanju. Novozvoljeni Upravni odbor bo imel kar obilico dela. Na eni strani bo moral skrbeti, da bo s svojim delom vzpodbujal varčevalce, na drugi strani pa pravilno in koristno usmerjal, ta prihranjeni dinar.

Vodeb

PROBLEM OBVEŠČANJA NA POTI OBČAN – DELEGAT – SKUPNOST

(nadaljevanje in konec)

V zadnjem nadaljevanju sem pri obravnavi bruto dohodka omenil tole: „Ta temeljna obveščanost pa bo povzročila vrsto novih odnosov in gledanj do skupnosti“.

To ugotovitev mi sedaj znanec potrjuje z ugotovitvijo, da „govori in piše se, da je šolanje zastoj – brezplačno, vi pa dokažete, da smo mi plačniki“. Upam, da bo to spoznanje zajelo ne samo enega znanca, temveč vse občane, ki se

Občani v Krajevni skupnosti Mengeš so se v velikem številu udeležili predavanj o obrambni vzgoji prebivalstva

bodo vključevali v razvoj samoupravnih skupnosti. Iluzija je misliti in živeti v prepričanju in to najsi bo v katerikoli družbeni ureditvi, da je „šolanje zastoj“. Čeprav se z zakoni zagotavlja brezplačno šolanje, zdravljenje itd., moramo vedeti, da iz finančnih pogledov to ni res. Zavedati se moramo, da vsaka družbena ureditev in to kapitalistična ali socialistična, mora dobiti od nekje denar, da lahko financira družbene institucije. Ta finančna sredstva pa zbira „državna blagajna“ preko raznih dajatev in obvez, kot so davki, carina itd. Ti davki in dajatve pa so naložene vsem državljanom, delavcem, obrtnikom, trgovcem itd., kot „davkoplačevalcem“. Ti so dejansko po finančni plati nosilci „tega brezplačnega“, ki pa seveda hkrati v določenih okvirih tudi to koristijo. Iz te preproste razlage lahko vidimo, da so dejanski plačniki tudi koristniki, niso pa upravljalci te „državne blagajne“. Če malo pogledamo kapitalistični sistem, vidimo, da gospodarijo z „državno blagajno“ tiste sile, ki so dejansko na oblasti.

Naš samoupravni sistem je tudi slonel na centralističnem sistemu financiranja raznih institucij in potreb do družbe. Razvoj samoupravnega sistema pa je vedno bolj zahteval, da se ta sistem financiranja prilagodi „pravicam delovnega človeka“. Težnje delovnih ljudi po republikah in pokrajinah so stremele za tem, da z ustvarjenimi sredstvi sami upravljajo. Vedno bolj se je čutila in kazala potreba „da se odtujena sredstva“ vklopijo

v samoupravni razvoj posameznih republik in pokrajin. Precej je bilo „vroče krvi in neljubih pojavov“, ki niso bili v skladu z razvojem naše samoupravne družbe. Ta nasprotja pa so nastala v tem, da delovni človek, ko gospodari z družbenim premoženjem in ko ustvarja in gradi, nima pa pravice do tistega dela, ko ga daje za družbene potrebe. Vidite in ravno ta nasprotja so dejansko ustvarjala iluzije, da je „šolanje zastoj“.

Predno pa zaključim to razpravo, bi rad poudaril nekaj, kar je in bo odigralo vidno vlogo pri samoupravljanju v skupnostih. Imamo izvoljene delegate in to v TOZD in KS. Tem delegatom smo zaupali naloge, da bodo tolmači naših teženj in želja. Moramo pa se pri tem zavedati, da bodo zastopali naše težnje in želje lahko samo tisti delegati, ki imajo interes. Popolnoma nepravilno bi bilo, da obesimo neko nalogo delegatu, ki nima interesa do te naloge. Ta delegat na skupščini ne bo aktiven, kajti njega to ne zanima in bo ostal pasiven. Vsak delegat ima za določeno nalogo interes in zanimanje, temu sedaj zaupajmo nalogo, ki jo ne bo pasivno opravil, temveč bo aktivna in živa vez. Včasih smo imeli po tovarnah že kar določene tovariše, ki so hodili na razne seje in sestanke. To so bili „deklice za vse“. Imeli so nešteto funkcij, vse funkcije pa so opravljali pasivno, to pa danes ne sme biti.

Življenje in zainteresiranost se poraja v TOZD in KS in od tu dalje je delegat živa nit, ki veže interese plačnika in koristnika. Vodeb

TOVARNA
KOVČKOV
IN
USNJNIH
IZDELKOV
DOMŽALE

Proizvodni program:

Damske torbice, potovalne torbe, kovčki, aktovke, mape, pasovi, drobna galanterija, rokavice, izdelki iz reptilij
Vrhnje usnje in usnjena podloga
Usnjarska pomožna sredstva in sredstva za nego čevljev

OB DNEVU ŽENA

Proslava, ki smo jo priredili našim materam v Osnovni šoli Matije Blejca-Matevža Mengeš, je za nami. Učenci od 1. do 8. razreda so se z veseljem pripravljali na ta dan. Veseli so, da lahko razveselijo svoje mame.

In zares so jih razveselili, Mali s pristrčnim programom, kakršnega lahko pričarajo samo taka mala bitja, ki jim pravimo „prvošolčki“, potem pa so bile točke čedalje zrelejšje, vse tja do osmošolcev.

Čim več ljudi naj zve, kako čutijo ti mladi ljudje, ki pred nami rastejo, se razvijajo in nam tolikokrat nagajajo. Kako toplo občutijo svojo mater in kako radi jo imajo. Mislim, da vam bodo te vrstice veliko povedale.

Franja Potočan

MOJA MAMA

Moja mamica je kakor odprti bel teloh. Kadar se teloh zapre, je ravno tako kakor, da je mamica žalostna. Najbolj sem vesela, kadar jo lahko razveselim z dobro oceno. Pridna in skromna je kot mravlja. Skrbi za vso družino. Vedno mi stoji ob strani. Vse mi ustreže, kar jo prosim. Pomaga mi pri nalogah in pove, kar ne razumem. Kadar sem bolna, je vedno pri meni. Poleg drugega dela še najde čas, da mi naplete jopico, rokavice, nogavice, obleko in še drugo. Vsak večer me mamica pospremi spat, me poljubi in zaželi lahkonoč.

Zato bi rada videla, da bi bila še dolgo, dolgo zdrava.

Alenka Friškovec, 4. r.

Osnovnošolski učenci, ki so vključeni v podaljšano bivanje pri Osnovni šoli Šlandrove brigade v Domžalah, so s pomočjo učiteljev priredili v avli razstavo in proslavo, ki je bila posvečena prazniku žena. Zamisel od strani učiteljstva je prav posrečena. Učenci so razstavljali svoje izdelke, katere so izdelovali tedaj, ko jim je slabo, deževno in mrzlo vreme ponagajalo, da se niso smeli igrati v prosti naravi. Tedaj so bili prisiljeni, da preživijo prosti čas v učilnicah. Takrat so risali, šivali, pletli, izrezovali, zgibali, lepili, modelirali in sestavljali preprosta učila. Vse pod strokovnim vodstvom.

Razstava je bila na kvalitetni ravni in je prav nazorno prikazala, kako so učiteljice, ki so zaposlene v podaljšanem bivanju, z načrtnim delom vplivale na učence, da so dosegle tako razgibano ročno spretnost in dejavnost. Ekspozitov je bilo toliko, da bi jih mogel komaj naštet.

Za izdelovanje teh izdelkov je bilo treba preskrbeti celo vrsto materiala tako: slamo, oblance, prejico, papir, usnje, gumbe, les, steklo, plutovino, tekstilne odpadke, žico, pločevino, motvoz, plastilin in še in še. Vsak učenec je moral biti preskrbljen s potrebnimi potrebščinami.

Učenci se s tovrstnim delom zabavajo, a hkrati, zlasti učenci višjih razredov, se z izdelovanjem teh predmetov usposabljujejo, da se navajajo na samostojno opazovanje, da preizkušajo konstrukcijo in funkcijo učila, da dobro razumejo časovno in družbeno razmerje in da si prisvojijo točne predstave, le tako postane učna snov učenčeva trajna last.

Vse te funkcije so izvršene pripomoček, da se učna snov pravilno osvoji. Učenčeve izdelke so si ogledali starši učencev, ki obiskujejo podaljšano bivanje. Starši so se ob razstavi seznanili, s čim se njihovi otroci ukvarjajo in so bili presenečeni, kaj vse zmorejo njihovi otroci. Obisk je bil prav lep.

Razstava je bila pregledno urejena in je vsekakor dosegla svoj

namen, kar sta potrdili obe zastopnici Zavoda za šolstvo iz Ljubljane, tovarišica Antonija Metelko in tovarišica Helena Veselko.

Zatem se je začela proslava v počastitev Dneva žena. Živo predvajanje učencev, ki so nastopili s skrbno izbranimi deklamacijami, dramatisiranimi dialogi, instrumentalnimi točkami, vse primerno njihovi zmogljivosti, je ustvarjalo med poslušalci svečano razpoloženje. Otroci so nastopali drug za drugim sproščeno, pogumno in samozavestno. Ob poslušanju pesniške besede se je marsikateri materi orosilo oko od vzhičenosti in čustvene ubranosti. Skrbno je bil pripravljen tudi pevski zborček, ki ga je spremljala na klavirju tovarišica Marinka Haler. Odpeli so ubrano nekaj otroških in ljudskih pesmi. Najbolj je vžgala prisotne zadnja pesem, ki se je razlegala iz mladih grl. Nadvse presunljivo in pristrčno je bilo vzdušje, ko je vsak posamezni učenec obdaril svojo mater z darilom, ki ga je v podaljšanem bivanju napravil sam.

Ob pogledu na ta mladi drobiž, se ti nehote utrne misel, kaj bo, ko ti otroci odrastejo in stopijo v življenje? Mar bodo tudi tedaj s tako vnemo in zavzetostjo sodelovali in se vključevali pri razvijanju kulturne preobrazbe ljudi?

Vsi si iz srca želimo, da bi bila ustvarjalnost in žetev v prihodnosti tako bogata, kakor je bila na tej razstavi in proslavi.

Dolfe Prešeren

IZOBRAŽEVANJE OB DELU

V zadnjem obdobju posvečamo vse večjo pažnjo tudi vprašanju higijene živil in osnovnega znanja delavcev, ki imajo opravka z živili. Zaradi tega je Delavska univerza skupaj s Sanitarno inšpekcijo pri Skupščini občine Domžale začela s tečajmi higienskega minimuma. Namen teh tečajev je, da bi slušatelji v 25. urah dobili osnovna znanja o higieni živil, prostorov, higieni v procesu proizvodnje, osebni higieni in tudi znanja o

Delavska univerza je začela z organizacijo tečajev o higieni živil.

zakonskih predpisih, ki urejajo to področje.

Zavedati se moramo, da so to najnujnejši preventivni ukrepi, če hočemo preprečiti širjenje posameznih nalezljivih bolezni in preprečevati nehiigiensko uporabo živil, ki so nam vsakodnevno nujno potrebna. Kljub temu da je v veljavi še stara zakonodaja, ki ureja to

področje, pa vsakodnevno delo terja, da se delavci usposobijo in da znajo ravnati z živili. Nov zakon, ki bo sprejet v republiški skupščini, bo prilagojen novim predpisom in bo ravno tako, kot zakon o varstvu pri delu, tudi na tem področju obvezal posameznike, da bodo redno morali opravljati tudi preverjanje znanja. To je pa tudi nujnost, kajti na tržišču se pojavlja vedno več novih živilskih proizvodov, ki zahtevajo še prav posebno pažnjo in nalagajo veliko odgovornost vsem tistim, ki imajo z njim opravka.

Iz dosedanjih izkušenj lahko ugotovimo, da mnogi zaposleni predvsem v gostinskih objektih,

nimajo teh tečajev, vendar pa jih bodo morali imeti, ker drugače ne bodo mogli več opravljati dela na določenih delovnih mestih. Brez dvoma pa bo sanitarna inšpekcija v bodoče nadzirala delo in poslovanje v živilski stroki in zahtevala od posameznikov tudi potrdila o opravljenih izpitih.

P.

USPOSABLJANJE DELAVCEV

Delavska univerza Domžale in Sklad za izobraževanje delavcev pri zasebnih delodajalcih organizirata tečaje iz varstva pri delu za delavce pri zasebnih delodajalcih. Zavedamo se in upamo, da zasebniki opravljajo vse tiste dejavnosti, ki so zajete v industriji, transportu in ostalih vejah gospodarske dejavnosti. Obseg dela je sicer manjši, uporabljajo pa se skoraj enake priprave in naprave, torej je stopnja nevarnosti pri delu lahko ravno tolikšna, kot v industriji.

Namen tečajev je, da posredujemo vse tisto, da bo vsak posameznik v praksi znal prepoznati nevarnost nekega dela, da bo v stanju, da bo pravočasno ukrepal, da se nevarnost prepreči, zaveda-

joč se vseh posledic, ki lahko nastanejo ob nedoslednem ukrepanju.

Tečaji so organizirani tako, da je snov prilagojena obrtni dejavnosti slušateljev, seveda pa smo morali zaradi različnih poklicev določene dejavnosti združevati. V tečaju so obravnavana naslednja področja: pravne osnove varstva pri delu, nekatera določila kolektivne pogodbe, tehnični del varstva pri delu in zdravstveno varstvo. Na koncu tečaja bo preverjanje znanja. S temi tečaji bomo nadaljevali tudi z zasebnimi delodajalci.

Vsi ti tečaji bodo v veliko korist, ne samo zasebnim delodajalcem, njihovim delavcem, temveč tudi celotni družbi, kajti zmanjšanje nesreč oziroma varnejše delo ne more biti interes le odgovorne osebe – zasebnega delodajalca.

Rajko Radmelič

Za delavce pri zasebnih delodajalcih so bili organizirani tečaji iz varstva pri delu. Slušatelji so opravili izpite v obliki testiranja

Mednarodni dan invalidov

Vsako leto praznujemo mednarodni dan invalidov, 23. marca z geslom:

„INVALID – TVOJ PRIJATELJ“

To geslo je povezano po pripočilu mednarodnega združenja delovnih in civilnih invalidov.

Gre za tri preproste, navadne besede, enostavno povezane v geslo. Občutljivejši se ustavi, prisluhne, gre globlje, se zamisli ob vsaki besedi posebej in potem ob vseh treh skupaj, zlitih v geslo: zaradi globoko humanega klica geslo sili v premislek.

Ali niso v njem obseženi pojmi danes premalo znani v javnosti, spričo materialne usmerjenosti potisnjeni na rob družbenih dogajanj?

Geslo hoče, takšno kot je, družbo opozoriti, da ni v celoti uresničila ciljev. Kdo in kje je ob robu stoječi človek – invalid, ki pogreša človeka – prijatelja – doma, v tovarni, v uradu, na polju, na cesti, v šoli, v življenju?

Ustava nam izrecno in določeno zagotavlja enakopravnost vseh ljudi – ekonomsko, socialno in kulturno.

Vključitev v življenje in delo je osnovni motiv, kadar govorimo o telesno ali duševno prizadetih ljudeh.

Tehnični in ekonomski razvoj pogosto ne računa na telesno prizadete ljudi. Arhitektonske ovire pred šolami, delovnimi mesti, v prometu, kulturnih ustanovah, trgovinah in pred drugimi javnimi zgradbami so motorično prizadetim osebam v vse te zgradbe nedostopne. Visoki pragi in stopnišča, preozka vrata za uporabnike invalidskih vozičkov, nedostopne sanitarije, nedosegljive telefonske slušalke, cestni prehodi brez držal in klančin – vse te ovire obstajajo zaradi nedomislivosti prejšnjih načrtovalcev. Toda te arhitektonske ovire neprestano gradimo še danes – čeprav je njihov učinek enak napisu: vstop v prostore te hiše telesno prizadetim onemogočen.

Potrebni bodo širši družbeni, pravni in strokovni ukrepi in doseči hitrejši razvoj poklicne rehabilitacije invalidov ter ob tem ugotavljati dejanske stopnje invalidov.

Veliko je še nezaposlenih, neustrezno zaposlenih, premalo strokovno usposobljenih invalidnih ljudi, da bi mogli govoriti o enakih možnostih, ki jih imajo drugi. Če bi usposobili in zaposlili vse tiste invalidne osebe, ki bi to zmogle, bo še vedno treba računati na hujše prizadete, ki trajno potrebujejo družbeno skrb in pomoč pri urejanju njihovega življenja.

Stopnja zaposlenosti invalidov je le v redkih naših temeljnih organizacijah združenega dela primerna. Zato je nujno potrebno, da se v vseh večjih podjetjih organizirajo in ustanovijo aktivni delovnih invalidov. Te aktivne naj bi usta-

novile osnovne sindikalne organizacije.

V Kamniku je bilo ustanovljeno leta 1970 medobčinsko društvo telesnih invalidov za KAMNIK in DOMŽALE. Vendar se je že pokazala potreba, zaradi preobširnega področja dveh občin, reorganizirati in ustanoviti društvo invalidov v vsaki občini posebej. OBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV – DOMŽALE in OBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV – KAMNIK.

Društvo invalidov v Kamniku, Ljubljanska 1 (Zdravstveni dom) ima uradne ure vsako sredo od 16. – 18. ure popoldne.

DRUŠTVO ZDRUŽUJE NASLEDNJE KATEGORIJE INVALIDOV

- delovne invalide III. II. in I. stopnje invalidskih upokojenecv,
- žrtve vojne,
- kategorizirane telesno invalidne otroke in mladino – odnosno njihove starše ali pravne zastopnike,
- od rojstva telesno prizadete osebe,
- telesno prizadete osebe kot posledice bolezni,
- telesno prizadete zaradi prometnih in drugih nesreč.

Na Trojanah so končno izgradili prepotrebno avtobusno čakalnico. Nova sicer skromna pridobitev nudi vsem, ki se vozijo v šolo oziroma v službo zatočišče pred vremenskiimi nepravilnostmi

NALOGE DRUŠTVA SO PREDVSEM, DA:

- imajo civilni invalidi lastno organizacijo, ki jim omogoča organiziran nastop za enakopravno uveljavljanje invalidov v družbenem življenju z zdravimi ljudmi;
- društvo včlanjuje invalide na svojem območju in temeljnih organizacijah združenega dela. Sestavlja preglede po vrstah in kategorijah invalidov ter zbira in proučuje problematiko invalidov;
- pomaga invalidnim članom pri uveljavljanju pravic, ki izvirajo iz invalidske zakonodaje;
- skrbi in razvija invalidski sport in rekreacijo;

– društvo posebno skrbi za najtežje kategorije invalidov, ker so ti pomoči najbolj potrebni;

– skrbi za bolne člane in tiste, ki so socialno ogroženi, zlasti pa za tiste, ki so brez lastne krivde ostali brez zaposlitve;

– organizira razne izlete (oz. srečanja), predvsem za tiste invalide, ki so težko pokretni in stalno vezani na dom in ožjo sosesčino;

– organizira lastno dejavnost, s katero pridobiva denarna sredstva za pomoč socialno ogroženim. Mnogo je še ljudi – invalidov v odročnih krajih, ki še niso vključeni v društvo.

ZA HUMANEJŠI ODNOS

Vsaka družba ima del populacije, ki je več ali manj prizadeta. Od vseh motenj pa je za mnoge ljudi najhujša – duševna nerazvitost Tovrstna duševna prizadetost ne pomeni degenerativni pojav v neki družbi, temveč gre za še nepopolni razvoj znanosti, ki zna otroka v prenekaterem primeru iztrgati smrti, ne zna pa ga obvarovati posledic prestane bolezni ali poškodbe.

Razvoj prizadetega otroka ne poteka sam od sebe, temveč le z izdatno in skrbno pomočjo. v interesu družbe je, da to izdatno pomoč tem otrokom dajemo. Občani bi se morali bolje seznaniti z duševno prizadetostjo, kajti omenjeni otroci jo zelo občutijo, in tudi njih same najbolj moti.

Duševno nerazvite osebe živijo v svojem svetu, tako majhnem, da jim ga lahko uredimo kar najlepše. Ta svet pa jim lahko ustvarimo le – mi, kajti sami za to niso sposobni. Njihovo šolanje poteka v Posebnih šolah, ki jih usposabljuje za normalno življenje. Najboljši način usposabljanja za življenje teh otrok je življenje samo. To pomeni, da jih je treba usposobiti za življenje in delo v normalni sredini, zato tudi faza usposabljanja poteka v tej sredini, to je v proizvodnji, na samem delovnem mestu. Na osnovi ocenitve kvalitete in kvantitete dela učenca pri praktičnem delu se lahko predvidi, kakšna vrsta dela bo za takega otroka najbolj primerna in na kakšnih delovnih mestih bo pokazal največjo uspešnost. Tako obliko usposabljanja za življenje izvaja tudi Posebna osnovna šola HOMEK, ki trenutno vzgaja 226 otrok, od tega pa bo letos zapustilo šolo 23 otrok, 19 v 8. r. in 4 v 7. r. Tem učencem nudijo prakso naslednje delovne organizacije: Stol Kamnik, Titan Kamnik, Induplati Jarše, Toko Domžale, Universale Domžale, Trak Mengeš in nekateri obrtniki. Te delovne organizacije so pokazale veliko razumevanje za njihovo delo ter jih tudi po končani šoli več ali manj sprejemajo v delovno razmerje.

Ze v sedmem in osmem razredu

Družba vsekakor premalo skrbi za to socialno humanitarno organizacijo.

Medobčinsko društvo invalidov je za Novo leto obdarilo 18 svojih članov težjih invalidov in jih obiskalo na domovih.

Organizirali smo tudi v oktobru 1974 dva izleta – srečanja – ŽALEC – LAŠKO in MARIBOR – POHORJE.

Zato geslo „INVALID – TVOJ PRIJATELJ“ ni klic po usmiljenju, pač pa klic po ustvarjanju pogojev za enakopravno delo in življenje – to je klic po toplih človeških medsebojnih odnosih, po topli razufnevajoči človeški roki in lepi besedi.

J. I.

vzgojitelji s pomočjo psihološkega testiranja, upoštevanjem otrokovih želja ter sodelovanjem staršev in Skupnostjo za zaposlovanje, iščejo možnosti zaposlitve. Zaposlovanje te kategorije mladih je zelo težavno, kajti marsikateri nepravilno obravnavajo Posebno šolo in njene gojence, čeprav so to popolnoma normalni otroci, ki potrebujejo le dodatno pomoč. In čeprav vemo, da so ti mladostniki enako spretnostno razviti, kot ostali vrstniki, da se ob monotoni delovnih operacijah ne dolgočasijo, celo vztrajnejši in bolj disciplinirani so od ostalih, jih delovne organizacije ne rade sprejemajo v delovno razmerje.

Kdo od nas zdravih ljudi lahko trdi, da ga ne more prizadeti nesreča, ki bi na nas pustila težke posledice, telesne ali duševne? In vendar je med nami malo takih, ki se to sprašujemo, še manj pa takih, ki bi bili pripravljeni tem ljudem pomagati, da bi se spet vrnili v normalno življenje. To trdim zato, ker se vsakodnevno srečujem s težkimi problemi ljudi, ki jim pravimo težje zaposljivi. Takih ljudi je trenutno prijavljenih na Skupnosti za zaposlovanje Domžale 32, od tega težje kronično bolnih 15, ostale telesne okvare 13, nevroze in psihopatije 3 in psihoorganske motnje 1. Vsi ti iskanci zaposlitve so še sposobni delati, seveda lažja, njihovi prizadetosti primerna dela. In vendar se ti ljudje zelo težko zaposlijo. To pa zato, ker jih družba drugače obravnava od zdravih, jih odklanja in ne nudi jim možnosti, da bi v delu pozabili na svojo prizadetost, ki je nastala zaradi bolezni ali poškodbe.

Čas je že, da se zavzamemo za duševno nerazvite in za ostale težje zaposljive osebe v takšni, ali še večji meri, kot se zavzamemo za normalne, zdrave ljudi. Vsi ti prizadeti ljudje so naši in naša skrb je, da jih obvarujemo pred težavami, s katerimi se srečujejo v življenju, ter jim svet, v katerem živijo, naredimo srečnejši.

Klelia Gabrič

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Dobenski iviri

MENGEŠKI GASILCI NA POMOČ!

Danes, ko imajo gasilska društva večji delokrog v svoji strokovnosti in ne samo pri gašenju ognja, so jih zaprosili vaščani Dobena, da jim rešijo problem pomanjkanja vode. Nič ni čudnega, da je zmanjkalo vode po vseh vodnjakih v vasi po tolikih suhih tednih odnosno mesecih. Takšno pomanjkanje vode se je ponovilo na Dobenu že večkrat. Vsakokrat pa so jim priskočili na pomoč mengeški gasilci in vaščani upajo na pomoč tudi v bodoče. Za takšno nesebično, hitro in dobronamerno pomoč se Dobenčani zahvaljujejo imenovanemu društvu, posebno pa še sodelujočim.

Pripomniti pa je, da ni nič kaj prijetna pot za dovoz s takšnimi težkimi avtomobili, ki se jim med potjo večkrat zaustavi, posebno je nevarno tedaj, kadar je cestišče mokro. Še mnogo težje pa bi bilo tedaj, ko bi morali stopiti v akcijo zaradi požara, ki zahteva pospešen tempo dela oziroma reševanja goreče posesti. Zato bi bilo zaželeno, da bi se uredilo cestišče po dogovoru in sestanka s KS Mengeš. Dobenčani pripominjajo, da je bila zadnja akcija popravila cestišča v preteklem letu pomladi. Velja pripomniti še to, da uporabljajo to cesto tudi reševalci in milica, to so vozila, ki se jim vedno mudi, zaradi slabo vzdrževane ceste, pa jim je to nemogoče. Vzdrževanje ceste bo

mного lažje tedaj, ko bo rešeno lokacijsko vprašanje glede počitniških hišic na Gornjem Dobenu. Kajti lastniki teh hišic bodo prav gotovo pripravljeni prispevati k izboljšanju tega problema.

TURIZEM IN TURISTI

Kot turističnega delavca (volonterja) me še posebno zanima premikanje turistov na tem področju. Po opazovanju nekaj let se je turizem močno pospešil in to ne samo ob nedeljah, ampak že tudi med tednom. Na dobenskem območju imamo več vrst turistov. Imamo stalne, potujoče turiste ter motorizirane turiste. Prvi in drugi turisti so v večji meri že disciplinirani, da ne delajo škode lastnikom zemljišč, da pazijo na to, da ni požarne nevarnosti, da pospravijo nesnago za seboj ali še celo za drugimi, da pazijo na turistične naprave in komunikacije itd. Motorizirani turisti naj vzamejo na znanje da ne motijo pravih peš turistov, zato naj pustijo svoja vozila že v naseljih ali pred njimi in naj se priključijo ostalim turistom, ker bodo imeli vsi na ta način pravi, zdravi rekreacijski užitek. Tudi to je važno, da se z motorizacijo ne vznemirja gozdne živali.

Danes ni več turizem zgolj sprehod zaradi sprehoda, danes je turizem že nuja v naravi za vsakogar, kdor živi v naseljih in v zgoščenem prometu. In to se že pozna v mes-

tih v prostem času, ki ostajajo prazna. Do koriščenja pa pride v veliki meri prav dobensko območje, ker je dovolj visoko, so lepe livade, izven meglenega področja ter v neposredni bližini Ljubljane. Zakaj naj služi ta opis turistov. V prvi vrsti zato, da bodo turisti znali ceniti naravne lepote, da ne bomo delali škode lastnikom, sebi in drugim v korist, da bomo pazili na red in snago, da ne bomo okužili še ta območja, da ne bomo z nogami pehali smetišča namesto čistega strelja, in da ne bomo izenačili narave z dolinskimi območji, z nečistočo.

TABORNIKI DOMŽAL

Predstojnik domžalskih tabornikov je izrazil željo, da bi si podrobneje ogledali Dobeno in ne samo ogledali, zanima jih tudi delo med NOB, to je delo domačinov in obiski ter delovanje partizanov. Želja tabornikov je tudi ta, da bi se taborniki občasno utaborili na tem območju. Njihov vodja dobro ve, kaj je Dobeno, da je to kraj, od koder je kaj videti, doživeti. Upam, da se bo tu našel kdo, ki jim bo znal tolmačiti marsikaj zanimivega v korist tabornikov, ki so ali pa bodo veja našega poštenega dela.

Slišal sem, da imajo gotovo ljudje pomisleke v tabornike, glede njihove naselitve ter na njihovo delo v okolici, kjer taborijo. Naj takoj pripomnim, da se kaj takega ne bi mogel zamisliti. Kajti, to je humana organizacija, ki zna in ve kaj dela. Taborniki so že marsikdaj bili soudeleženi pri marsikateri dobrodelni akciji. Seveda ima tu velik vpliv njihovo vodstvo za taborniško delavnost, ki pa je prav

gotovo zaupano strokovnemu vodstvu.

Sedaj ko prihaja pomlad bi priporočal, ne samo tabornikom, ampak tudi otrokom vseh turistov, da posadijo svoja življenjska drevesca, katera jih bodo spremljala vse življenje. Pri tem mislim, da posadijo mlada drevesca, kakor so javor, bor, smreka ali breza. Posadijo naj jih na mestih, ki ne bodo delala napoto lastnikom. Najbolj primerna so mesta ob poteh, ob gozdu, tam, kjer se zemlja ne obdeluje. Tako posejanemu drevescu bo otrok zasledoval njegovo rast vse življenje in s tem bo povezan z naravo.

ZIMA BREZ ZIME

Naj izdam majhno tajnost. Če bi bila tekoča zima le malo zasnežena zima, bi imeli tu na Dobenu že prvo preprosto vlečnico za smučarjijo. Tako pa bomo verjetno morali čakati prihodnje zime, vendar pa upajmo, da bo že v tem letu ugodnejša. Torej se nam obeta več razvedrila.

DOBENO IMA PREBIVALCA MANJ

Ob novem letu se je za večno preselila v Mengeš pokojna Angela Trampuž „Blažova“ v starosti 75 let. Blažova domačija je poznana daleč naokoli še iz časov druge svetovne vojne, kjer so imeli borci in terenci svoja shajališča. Pa tudi nevarni raztrganci so večkrat vohljali tod.

IVAN DOBOVŠEK

IVAN VIDALI

POIMENOVANJE CEST V MENGŠU

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

2

Prva cesta, ki se steka na Glavni trg, je PREŠERNOVA CESTA, ki nosi ime po največjem slovenskem pesniku dr. Francetu Prešernu, za katerega velja, da ga pozna sleherni Slovenec, da odlomke njegovih pesmi citirajo preprosti in učeni, da je marsikateri odlomek njegovih pesmi krepil med NOB našo narodno zavest in da se brez njegove pesmi skoraj ne moremo predstavljati nobene proslave. Pravzaprav je odveč naštevati mejnike njegovega življenja in naslove njegovih pesmi, pa njegovo pomembnost za našo kulturo in naš narodni in družbeni razvoj. Cesto smo poimenovali po njem pač zato, ker čutimo do njega velik kulturni dolg.

Sicer pa je Prešeren Mengeš poznal. Ne morda tako kot Dob, kamor se je večkrat zapeljal na obisk v znamenito gostilno, pač pa je po ohranjenih virih dokazano, da je obiskal v času snovanja Kranjske Čbelice z njenim kasnejšim urednikom Mihom Kastelicem tedanjega kaplana v Mengšu Ignaca Holzapfla, kasnejšega Čbeličnega sodelavca.

Druga zanimivost v zvezi s Prešernom in Mengšem je v tem, da je kipar Franc Roper izdelal vsaj tri njegove upodobitve. Eno od teh je postavil skupaj s Trdinovim kipom ob vhodna vrata svojega doma v Pristavi, drugega je podaril Sokolskemu domu prav tako s Trdinovim za v dvo-

Prešernova cesta

rano. Tretji primerek pa je zelo posrečena mavčna študija Prešernove glave iz Ropretovih mladih let, ki pa žal širši javnosti ni znana, spada pa med njegova boljša dela.

Končno naj kot tretjo zanimivost omenimo še to, da je bila mengeška pesnica Zorana preko svoje matere njegova daljnja sorodnica.

Od znamenitosti ob Prešernovi cesti velja posebej omeniti Ravbarjev ali Gornji mengeški grad, ki nosi letnico 1574, in je zgrajen na kraju starejše pristave, ki jo viri omenjajo že v 14. stoletju. V tem gradu je bil v začetku oktobra 1943 ustanovljen rajonski NO odbor Mengeš, prvi v kamniškem okrožju. Sekretar odbora je postal Janko Urbanc—Olga, čla-

PROSTOVOLJNO DELO V DOBU

Letošnja mila zima je bila kot nalašč za vse občane in delovne ljudi naše krajevne skupnosti, ki so s prostovoljnim delom skušali čimveč narediti za svojo krajevno skupnost. Vse prostovoljne akcije, ki so potekale ob koncu februarja in v začetku marca, so bile dobro obiskane, njihov namen pa je bil trojen, zato so bili tudi nosilci teh akcij trije. TVD Partizan je urejal teren in okolico za bodočo TRIM stezo na Močilniku, gasilci so bili pobudniki akcije za čiščenje vaškega potoka, nogometni klub pa si je s prostovoljnim delom skušal urediti igrišče, ki je bilo skoraj nemogoče za igranje tekem.

Najprej je prišla na vrsto TRIM steza, pri kateri je imela glavno besedo Komisija za šport in rekreacijo pri NK Dob in pri kateri je pomagalo precej mladincev. Zgodnje nedeljsko dopoldne smo se zbrali pod skakalnico na Močilniku, oboroženi z lopatami, krampi, rovnici, sekirami, žagami in grabljami, pomagal nam je tudi traktor, da bi očistili najprej okolico TRIM steze. Treba je bilo odvažati smeti, pa grmovje, korenine, ravnati zemljo in spotoma delati traso. Delali smo vse dopoldne, delo je počasi napredovalo in ob koncu dopoldneva smo si obljubili, da se prihodnje nedeljo zopet vidimo. Čez teden dni smo akcijo ponovili, uspela je in danes je okolica in teren za TRIM stezo že kar lepo urejen. Ko bomo postavili še orodja, uredili parkirni prostor in dohod do TRIM steze, bo naše delo končano. TRIM steza bo lepa pridobitev za Krajevno skupnost Dob in vse njene prebivalce.

Istočasno z urejanjem in čiščenjem okolice za TRIM stezo je na

pobudo Gasilskega društva Dob potekala akcija čiščenja potoka v Dobu, ki je stekla že lansko leto, a jo je bilo treba letos ponoviti. Gasilci in ostali so se prizadevno lotili dela, čistili niso le en dan, temveč je bila akcija razdeljena v več etap, tako kot so bile razdeljene tudi posamezne skupine, ki so čistile potok. Treba je povedati, da je bila ta akcija najbolj obiskana, saj je v njej sodelovalo kar 30 starih in mladih gasilcev ter drugih občanov. Iz potoka so vozili razne odpadke, ki jih prevečkrat v potok mečejo bližnji vaščani. Potok sicer še ni dokončno očiščen, vendar gasilci in Krajevna skupnost Dob računajo na dobro voljo vseh vaščanov, posebno pa še tistih, ki ob potoku stanujejo in upajo, da bo končno vaški potok postal in ostal čist.

Pri urejanju nogometnega igrišča so sodelovali vsi: člani in funkcionarji nogometnega kluba, mladinci in pionirji, kajti nogometno igrišče je bilo res potrebno prenoviti. Igrišče je dobilo novo prevleko iz leša, nanj so navozili zemlje, jo pognojili in posejali travo in upajmo, da bo do začetka nogometnih tekem v ligi igrišče nared. S prostovoljnim delom so nogometaši uredili odtočne kanale in okolico igrišča, postavili pa bodo tudi nove gole. Upamo, da bo to velika vzpodbuda za nadaljnje delo NK Dob, ki mu želimo veliko uspeha v bližnjih prvenstvenih srečanjih.

Tako je prostovoljno delo v Krajevni skupnosti Dob. Upamo, da to ni le trenutno navdušenje in da bomo s prostovoljnim delom še nadaljevali.

Juteršek Drago
Grošelj Vera

»MLINOSTROJ«
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

Priporoča svoje izdelke!

NOVICE IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI RAFOLČE

V začetku februarja je bila volilna konferenca SZDL Rafolče. Konferenci je prisostvoval tudi sekretar OK SZDL tovariš Marijan Stopar, ki je obrazložil novo organiziranost SZDL. Staro vodstvo je bilo razrešeno dolžnosti in izvoljeno je bilo novo, katerega predsednica je Marijana Jemec, sekretar Jože Narat, blagajnik Miha Jerin in člani:

Dolinšek, Jemec, Pavlič, Mav, Kosmatin, Rihtar, Tekavc in Jerin. Delovni ljudje so zahtevali družbeni prostor, ki ga sedaj še nimajo in tudi ureditev elektrifikacije.

Za delegata za občinsko konferenco SZDL je bila izvoljena tovarišica Marijana Jemec.

22. februarja so člani Osnovne organizacije ZSMS Rafolče izvedli delovno akcijo – čiščenje okolja. Mladinci so odstranili vso navlako, ki so jo nekateri nametali kar za cesto. Krajevna skupnost jim je plačala odvoz te navlake. Krajevna skupnost je sprejela sklep, da naj vsaka hiša odlaga smeti v poseben sod tako, da bo možno te smeti odvažati v določenih časovnih presledkih iz same vasi.

Na občnem zboru RK je bil za predsednika ponovno izvoljen dosedanji predsednik Avgust Zajc. Po končanem občnem zboru je predaval dr. Pipp Marko o boleznih srca. Predavanju so sledila številna vprašanja, na katera je zdravnik duhovito odgovarjal. RK Rafolče vsako leto obiskuje starejše osebe, organizira krvodajalsko akcijo, pripravi pogostitev ob Dnevu žena, prireja razna predavanja in tečaj prve pomoči.

Viktor Jemec

IZ GASILSKIH DRUŠTEV

V mesecu februarju so se zaključili redni občni zbori naših gasilskih društev. Tako sem prisostvoval občnemu zboru Gasilskega društva Radomlje, na katerem se je v Kulturnem domu zbralo lepo število članov. Iz podanih poročil tega društva je bilo razvidno, da so se operativni člani udeleževali vseh prireditev, ki so jih organizirala okoliška društva.

Toda na žalost iz poročila tudi lahko ugotovimo, da se društvo ni udeležilo nobenega tekmovanja, da ni imelo rednih vaj. Posameznih tekmovalcev so se udeleževali samo pionirji, ki so združeni v dveh desetinah.

V razpravi so prišli do izraza nekateri umestni predlogi, ki se neposredno tičejo gašenja s kemičnimi sredstvi in pa vprašanje zasilnih izhodov iz blokov. Sprejeli pa so sklep, da je potrebno urediti nove prostore za samo društvo in to z usposobitvijo bivšega Prosvetnega doma v Radomljah.

Ravno tako so gasilci v Stubu razpravljali o novogradnji odnosno adaptaciji obstoječega gasilskega doma in o nabavi prepotrebne gasilske opreme.

Tudi v Mengšu so razpravljali o svojem delu in ugotovili, da so v pretekli mandatni dobi veliko naredili, predvsem na področju aktivnega tekmovanja, saj so bili celo na tekmovanju v Brnu, kjer so v svoji skupini zasedli drugo mesto in z velikim uspehom nastopali tudi na različnih drugih tekmovanjih. Tudi na tem občnem zboru je bila osrednja točka dnevnega reda vprašanje gradnje novega velikega gasilskega doma. Iz vseh teh poročil lahko zaključim, da se gasilska društva aktivno pripravljajo za delo v prihodnjem obdobju, predvsem pa da želijo urediti vprašanje svojih prostorov.

ni pa Janez Koncilija–Jan, inž. Jože Kuralt–Peter, Ivan Vidali–Minko in še nekateri drugi.

V gradu je do nedavna imelo svoje upravne prostore podjetje Seme-sadika, ki pa si je zdaj v neposredni bližini zgradilo nove prostore, grad pa prodalo v gostinske namene.

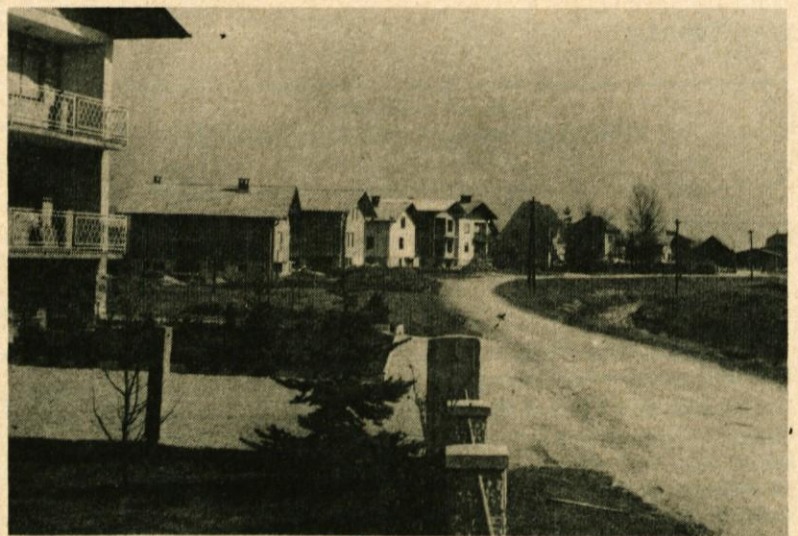
V tem gradu se je rodil tudi prevajalec Ivan Vesel–Vesnin. Za gradom Na zalokah, kot pravimo temu delu Mengša, pa stoji čudovit spomenik 30 talcem, ki so jih tu ustrelili Nemci 8. januarja 1944, in so tu tudi pokopani. Spomenik je napravil zdaj že pokojni kipar Jakob Savinšek. Cesta se zadnje čase dokaj posodoblja in dobiva lep videz. Del te ceste se je včasih imenoval Na Hrvatih. Bajje zaradi sejmov, ki so bili v bližini Ravbarjevega gradu in so semkaj vozili na prodaj Hrvatje prašiče. Hudo-mušni Mengšani s Krvatov pa so iz tega skovali svoj špas in so vsako leto, ne vem več, v kateri gostilni ali pri Šmerekniku ali pri Drnovšku, volili svojega bana. Zadnji mengeški hrvaški ban je menda bil Štefanov oče (Nace Ves).

3

Skoraj ob robu Mengša proti Kamniku se vije ob razbremenilniku Pšate VESELOVO NABREŽJE.

Ime nosi po enem naših prvih prevajalcev iz ruščine in hkrati enem naših največjih prevajalcev konec prejšnjega stoletja. Rodil se je v Ravbarjevem gradu v Velikem Mengšu 22. leta 1840. Šole je obiskoval v Mengšu in v Ljubljani in tu vstopil tudi v bogoslovje. Nazadnje je bil dekan v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Umril je leta 1900.

Bil je izobražen mož in zelo ga je privlačila književnost. Pisal je pesmi, se poskusil v prozi, v glavnem pa je prevajal. Najbolj pri srcu so mu bili ruski pesniki. Da bi podal Slovencem čim bolj zaokroženo podobo ruske poezije, je sklenil pripraviti Rusko antologijo. Med njenim tiskanjem pa ga je prehitela smrt. Skrb za nadaljevanje dela je prevzel

Nove hiše ob Veselovem obrežju

Anton Aškerc, ki je knjigi dal dokončno obliko, in sicer jo je pomnožil z modernimi pesniki, kar pa ji je bolj v škodo kot korist. Pa tudi sicer ji je vdahnil nekoliko preveč lastne note na račun Vesela. Knjiga je vzbudila med Slovenci ob izidu veliko pozornosti.

Škoda, da se doslej Mengšani nismo temu velikemu prevajalcu razen s to ulico, za katero pa skoraj nihče ne ve, po kom oziroma zakaj se tako imenuje, še s čim drugim oddolžili, morda vsaj s spominsko ploščo.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Že velikokrat je bila podana pobuda, da naj mladi iz osnovne organizacije Lukovica kar največ poročamo o svojem delu v Občinskem poročevalcu. Še posebno pa je bila izražena ta želja na volilni in sedaj še na programski konferenci, ki smo jo imeli zadnji dan v januarju.

Ker je v našem programu jasno načrtan angleški in politični krožek, smo se z resno aktivnostjo zavzeli, da kar najbolj uspešno uresničimo svoj program na tem področju.

Z angleškim krožkom smo začeli že v začetku novega leta, saj vedno radi trdimo, da je tisto, kar nas dela ljudi, predvsem zmožnost, da mislimo in govorimo. Vsekakor izražamo svoje bistvo, kadar govorimo in temeljno človeško opravilo, ki zasluži, da mu damo posebno mesto, je jezik. Prav radi bi se včasih popeljali v svet, ki nam je sicer neznan in zaprt, svet, ki se nam pogosto zdi, da je nevaren, ker ga ne razumemo in ga zato tudi ne moremo obvladati.

In prav z znanjem tujega jezika, ki je lahko tudi angleščina, bomo to dosegli, naučili se bomo govoriti z ljudmi, ki ta jezik uporabljajo, brali njihova dela in mogoče spoznali tisto, kar sedaj še ne moremo, da so to ljudje nič drugačni od nas, da pa imajo stvari, po katerih bi se bilo pametno ozreti pa tudi stvari, pred katerimi bi bilo pametno trdno zapreti vrata. Torej prav to znanje angleščine nas bo vključilo v širše področje civilizacije in seveda kulture. To pa je vsekakor v našem interesu.

Prav dobro vemo vsi, ki hodimo k angleščini, da ko bomo enkrat znali ta jezik, bomo lahko rekli, da imajo naše besede večjo veljavnost, da dlje sežejo in da nam je jezik dal tudi dodatno osebnost. Zato se tudi vsako soboto ali petek zberemo v mladinskih prostorih za kakšni dve uri in prisluhnemo kaseti z magnetofona — delamo namreč po metodi „2000 S“. Pri prvih urah je posebne težave nekaterim začetnikom delala izgovorjava besed kot so „this“ in „round“, toda Igor Stošički, kateremu angleščina pač ne predstavlja nobenih težav več, se zelo prizadevno trudi, da preidejo tudi prve začetne težave. In prva je bila tako mimo. Igor je takorekoč naš mentor, prav tako zavzet, da nas kaj nauči, kot mi, da se kaj naučimo. S tem tudi spoznavamo, da lahko takole med seboj drug drugemu kaj naučimo, kar nam bo še kako koristilo, ker nekateri smo začetniki, drugi pa že znamo angleščino.

Vsekakor je res tudi to, da smo si za začetek postavili mogoče preveč oddaljeni cilj, toda prav je, da ga v začetku postavimo in določimo. Vemo, da za znanje tujega jezika res ni dovolj samo krožek, toda je potrebna za to posebna

odločitev in volja. Toda osnova ali začetek pa le je. Znanje, pravo znanje pa je stvar dela vsakega posameznika.

Ker govorimo že o angleškem krožku, je najnovejšo pri nas tudi to, da samo vpeljali politični krožek, da bi z resnostjo dokazali, da nas zanimajo tudi problemi, ki se godijo v svetu in pri nas, ker včasih upravičeno in tudi neupravičeno slišimo, koliko več bi se dalo v krogu mladih narediti na političnem področju.

Res moramo priznati, da v naši osnovni organizaciji nazaj in do sedaj še ni bilo kakšnega posebnega truda za dejavnost v tem smislu. Le mogoče od srca izrečena želja na koncu poročil o preteklem letu, da je zaželeno v bodoče več uspeha na področju političnega dela.

Ker pa je treba najprej spoznati politični položaj v svetu in je šele zatem mogoče razpravljati, smo se mladi v osnovni organizaciji ZSMS Lukovica odločili, da se bomo s tem podrobneje seznanili preko političnega krožka, da lahko za tem povabimo v svojo sredino kakšne politike in z njimi razpravljamo, ne pa kot se je dogajalo do sedaj nemalokrat, da smo le poslušali z odprtimi očmi.

Vsi, posebno mi mladi, smo za mir na svetu in vsi se moramo udeležiti „križarske“ vojne proti nasilju in to sedaj takoj brez vsakega odlašanja, sedaj, ko smo mladi in ne samo zato, temveč zato, ker je to potrebno sedaj ne pa potem, ko bo mogoče že prepozno. Ko bomo enkrat podrobneje seznanjeni o nasilju, ki se godi v svetu, bomo lahko tudi drugače nastopali proti njemu.

Na začetku našega političnega krožka smo z razmišljanjem spoznali, da res ne vemo, zakaj ne bi uspeli, če je človeškim močem uspelo poslati človeka na mesec, zakaj jim ne bi uspelo rešiti problem vojne. Takšne dolžnosti in odgovornosti najrajši valimo kar na državnike, toda enako dolžnost ima vsak izmed nas. Dejstvo, da v preteklosti ni bilo mogoče rešiti vprašanja miru na svetu ne pomeni, da bi ga tudi danes ne mogli rešiti. Mi pa samo gledamo in zasledujemo bombne napade na TV in morda še sočustvujemo z ljudmi, ki so brez moči, ne zavedamo pa se svoje bistvene dolžnosti. Moramo jim pomagati, saj tudi mi ne vemo za prihodnost in po vsej verjetnosti bi se trpko nasmehnil ob misli takrat, da nekeje na svetu v miru živijo naši sovrstniki in z nami samo sočustvujejo.

In če v okviru našega krožka ne bomo storili nič drugega, bomo vsaj zbudili zavest v sebi in drugih in odločno nasprotovanje proti vsemu, kar predstavlja nasilje človeka proti človeku.

Res je, da na vse, s čimer se srečujemo v življenju, lahko gledamo z dveh strani. Na težave

tako, da stokamo, klonemo, vije-mo roke, zavijamo z očmi in zgubimo pogum, obupamo. Toda mi mladi pri nas se ne damo! Ponosno se bomo vzravnali, se težavam postavili po robu in rekli: „Ne, to pa ne, ne damo se!“ In če bomo to storili vsi, ali je še kje ovira, ki je ni mogoče prekoračiti?

Pri zadnji politični uri smo se pogovarjali predvsem o problemu miru na svetu in sedaj se še bolj zavedamo, da je mir na svetu ena najvažnejših nalog današnjega časa. Spoznali smo, da je za te naloge potreben razvoj in to ne v gospodarskem ali kakšnem drugem pomenu, ampak pravi razvoj, to je osvobajanje iz spon, v katere je človek vključen in da edino ta razvoj izpopolnjuje vsa področja človekove dejavnosti in to mora biti omogočeno vsem ljudem.

In spet smo se vprašali, kaj vendar v tem pomenu pomeni mir na svetu in sedaj vemo, da isto kot razvoj oziroma razvoj isto kot mir, in da ni mogoče, če ne dopuščamo pravnih izbir in različnega mišljenja.

Spoznali smo, da gre zato tudi vedno za težavno in resno zadevo, kadar se pogovarjamo o miru in ne moremo se o tem pogovarjati kot o kakšnem razburljivem kavbojskem filmu, ki smo ga gledali ali o kakšnem napetem romanu, ki smo ga brali, ker gre tu za prihodnost človeštva. Čeprav je to nemogoča primerjava, jo včasih obravnavamo tudi tako, kakor samo po sebi razumljivo.

Pa ne, da mi mladi v Lukovici samo razpravljamo o problemu miru na svetu. V okviru politične-

ga krožka se ne bomo seznanjali samo z dogajanjem v svetu kot je vojna. Lotili smo se tudi podrobnejšega poznavanja statuta ZSMS, da bomo še bolj točno vedeli, kakšne so naše pravice in dolžnosti. Vsekakor bomo še naprej skušali gojiti in ohranjati marksistične misli danes in v bodoče in se še bolj politično usmerili v ZSM.

S takimi in podobnimi stvarmi se bomo v bodočnosti seznanjali mladi iz Lukovice, in ker pravi pregovor, da je važen začetek, mislimo, da smo s tem led že prebili, čeprav nas skozi vso zimo spremlja pomladno sonce, in upamo, da bo zanimanje za naš krožek še večje med ostalimi mladinci, ki se niso vključili.

Prepričani smo, da bomo s tem popestrili naš program in naše želje po potrebi delovanja in vključevanja na področje dela in seznanjanja s prevrati, problemi in spremembami, ki se kot misel rojevajo iz neznanega morja predzvestnega sveta v našem svetu in pri nas doma, spremembami, ki jim pravimo politične spremembe.

Vemo, imamo velike načrte, vemo pa tudi, da se nikoli popolnoma ne uresničijo in ne pripeljejo do cilja, posebno ne tako daljnosežni, kot je spreminjanje mišljenja nekaterim ljudem, ki ljubijo nasilje, in tudi vemo, da ni mogoče iznajti formule proti temu, ne v znanosti in tehniki in je tudi ni mogoče odkriti z mikroskopom niti izračunati z računalnikom. Vemo, da je za vse te cilje in naloge potrebna le samovzgoja vsakega posameznika, in prav to hočemo doseči, vzgajati sami sebe v tem smislu.

Serša-Kralj Helena

PRED VOLILNO KONFERENCO

Člani Občinske konference ZSMS Domžale se pripravljajo na volilno konferenco, ki obenem predstavlja zaključek mandata. Dvoletno obdobje večine članov izvršilnih organov OK je bilo vsekakor uspešno. Mladi so na več področjih napravili precejšnje korake naprej. V veliki meri se je poživila aktivnost osnovnih organizacij v krajevnih skupnostih, v srednjih šolah in posebno v OZD, kjer je bilo pred dvema letoma čutiti veliko praznino. Zamisel 1000 KS — 1000 aktivov se je uspešno izvajala, saj so praktično skoraj vse KS (25) pokrite z osnovnimi organizacijami ZSMS (21). Isto velja tudi za organizacije združenega dela, razen tam, kjer je zelo majhno število zaposlenih mladih delavcev.

V skladu z novo organizirano-stjo so bile ustanovljene konference mladih delavcev, mladih in krajevnih skupnosti, mladih v izobraževanju in mladih v kmetijstvu. Delovanje konferenc je uspešno, kar velja posebno za konferenco mladih v izobraževanju ter mladih iz KS, medtem ko je aktivnost mladih delavcev nekoliko manjša zaradi kadrovskih težav v predsedstvu konference. Dejstvo je, da so konference vključile precej mladih v delo mladinske organizacije, saj

je tudi njihov poglobljen cilj organizirati mlade glede na njihov interes. Kljub temu, da je bilo pri OK ZSMS ustanovljeno več komisij, pa le niso vse zaživele tako, kot bi lahko. V primerjavi s prejšnjim mandatnim obdobjem pa so bile komisije precej aktivnejše, čeprav največkrat po zaslugi nekaterih posameznikov.

Po volilni in programski konferenci se bo sedanje 11 člansko predsedstvo razširilo na 19 članov, s čimer naj bi omogočili mladim lažje izvrševanje nalog. Ožje izvršilno telo pa bo sekretariat, v katerem bodo predsednik, sekretar ter predsedniki posameznih konferenc. Med evidentiranimi člani za predsedstvo so predvsem dijaki in študentje, premalo je neposrednih proizvajalcev, kar bi se vsekakor moralo upoštevati. V domžalski občini uspešno deluje tudi študentski klub, ustanovljen pred dvema letoma, ki se uspešno vključuje v dejavnosti OK ZSMS Domžale, saj mladinska organizacija črpa precej kadrov prav iz vrst študentov.

Mladi so si že zastavili programsko usmeritev za obdobje dveh let, kjer je tudi poudarek na združevanju nalog z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami s tesno povezano s SZDL v krajevni skupnosti ter sindikatov v OZD.

KULTURNI POROČEVALEC

RAZSTAVA DANIELA FUGGERJA

V počastitev praznika Dneva žena je Likovno društvo Petra Lobode Domžale v času od 5.–12. marca pripravilo v predverju hale Komunalnega centra v Domžalah razstavo likovnih del mentorja društva, akademskega slikarja Danijela Fuggerja.

Pri otvoritvi, ki je bila v sredo, 5. marca, ob 19. uri, je številne ljubitelje likovne umetnosti pozdravil predsednik društva ing. Adolf Pen. Nato je Oktet bratov Pirnat ubrano zapel tri pesmi, predsednik Izvršnega odbora Kulturne skupnosti Domžale Stane Habe je pa imel ob tej priložnosti naslednji nagovor:

„Z razstavo, ki jo danes odpiramo, se vam predstavlja akademski slikar Danijel Fugger. Ob tej razstavi je prav, da se spominjamo naše borbene žene za boljši današnji in jutrišnji dan, vseh njenih prizadevanj za družbeni razvoj ter njeno enakopravno uveljavitev. Razstava je posvečena 8. marcu, mednarodnem prazniku žena. In prav dela akademskega slikarja Danijela Fuggerja se po svoji socialni tematiki najprikladneje likovno izrazno približujejo proslavljanju tega dne.

za likovno osveščenost našega kraja.“

Mislím, da je prav, da ob tej priložnosti objavim tudi biografske podatke umetnostnega zgodovinarja dr. Ceneta Avguština, ki so bili objavljeni v lično tiskanem vabilu za to razstavo:

„Danijel Fugger, akademski slikar, je bil rojen leta 1927 v Domžalah. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, nato pa se je vrsto let strokovno izpopolnjeval v raznih evropskih slikarskih centrih, kjer je

Slikar, profesor in akademik G. A. Kos je svojemu nadarjenemu učencu zapustil mojstrsko izročilo svojega brezhibnega in komajda ponovljivega obvladanja slikarske tehnike. In čeprav je mladi slikar po svojem stilu in vsebinskih značilnostih kmalu stopil na lastno pot umetniškega ustvarjanja, je vendar odličnost na Akademiji pridobljenega znanja ostala do danes temeljna sestavina Fuggerjevega ustvarjalnega dela in ena od osnov pri razvoju umetnikovih pedagoških kvalitét.

Slikarjevi akti in portreti, izpeljani v navidez preprosti, sklenjeni črti črnega tuša, so mojstrski primeri risarske umetnosti. Tudi kompozicijska in prostorska dognanost, barvna prepričljivost, predvsem pa razpoložljivost, ki jo malodane zastopajmo iščemo v sodobnem krajinarstvu, je v oljnih krajinah Danijela Fuggerja ohranila svoje tradicionalne vrednote.

Toda Fuggerjevo slikarstvo sega preko realistično dognane risbe in iz postimpresionističnih zanosov zrastle krajino v sferi osebnosti

vajo, spreminjajo, rastejo, pa tudi izginevajo v njem. To so zapisi njihove pojavnosti ter obenem tudi odnosov in sorodnosti, ki se spletajo med umetnikom in njegovim motivnim svetom.

Po samostojnih razstavah v Ljubljani, Kranju, Franciji, Nemčiji, Švici in drugod se Danijel Fugger zopet predstavlja svojemu rojstnemu mestu in z njim vred likovnemu krogu, ki ga že vrsto let z veliko zavzetostjo, načrtnostjo in velikim znanjem oblikuje in plemeniti, naj bo to dolga vrsta njegovih učencev – likovnikov ali pa domžalskih rojakov, ki prav po zaslugi Danijela Fuggerja in aktivne likovne skupine oziroma društva Petra Lobode, v vedno večji meri postajajo del likovno osveščenega in raznolikosti sodobnega snovanja dobro informiranega gorenjskega občinstva.“

Razstavo si je ogledalo približno 1.000 obiskovalcev, največ iz vrst mladine, s čimer so dali priznanje domačemu likovnemu ustvarjalcu, ki uspešno vzgaja številne likovne amaterje s področja Domžal in Kamnika.

Tone Ravnikar

Razstava akademskega slikarja Danijela Fuggerja je pritegnila zanimanje tudi večjega števila znanih domžalskih slikarjev amaterjev. Na sliki vidimo tovariša Milana Merharja, ki komentira razstavljena dela

Kakorkoli že, več ali manj pri vsakem slikarju hvalimo njegovo izvirnost, tako v tehničnem, kot tudi v idejnem pogledu, menim, da je treba pri delih, ki nam jih slikar danes predstavlja, pohvaliti prav idejno naslonitev na žal že umrlega domžalskega likovnika Petra Lobode, katerega ime nosi prav domžalsko likovno društvo.

Prav ta dela našega umetnika, ki so slikarske in risarske variacije na temo iz cikla „Mati in otrok“ kiparja Petra Lobode, kažejo na kontinuiteto borbene miselnosti ne samo teh dveh umetnikov, temveč nasploh vseh naših ljudi. Danes se akademski slikar Danijel Fugger po svojih večletnih študijskih potovanjih po Franciji, Nemčiji, Švici ter po mnogih razstavah svojih del v tujini zopet predstavlja svojemu domačemu kraju. Zato bi prav danes želeli umetniku in požrtvovalnemu strokovnemu mentorju domžalskega likovnega društva še mnogo uspehov, tako na svojih platnih, kot v svojih prizadevanjih

tudi razstavljal. Za svoje delo je med drugim prejel nagrado „Grand prix“ v Parizu in Kersnikovo nagrado za uspešno umetniško in pedagoško delo v Domžalah.

mного bolj angažirane in vsebinsko poglobljene umetnosti – v svet prividov in simbolov, pa tudi v svet filozofskega razmišljanja o življenju, o času in o ljudeh, ki se roje-

V Domžalah je bila razstava akademskega slikarja Danijela Fuggerja. Na sliki vidimo znanega umetnika s skupino slikarjev, katerim je tudi mentor v društvu Petra Lobode Domžale

GODBA NA PIHALA TUDI V MORAVCAH

Moravski pevski zbor ima za seboj vrsto javnih nastopov. Skoraj ne mine proslava, kjer ne bi nastopal. Da je zbor kvaliteten, pričča že dejstvo, da se je pojavil že pred televizijskimi kamerami. Iz leta v leto pa se že tako bogat program razširi za novo pesem ali dve.

Uspeh pevskega zbora je opogumil pevovodja Mirka Capudra, da je že preteklo leto vzel v roko še eno dirigentsko palico. Dal je pobudo in sam zbral primerno število glasbenih entuziastov, ki so se večer za večerom začeli zbirati okoli svojega bodočega kapelnika, ki jih je vodil v svet not, pavz, trozvokov...

Mnogo žrtvovanih večerov, mnogo ur trdega dela je za njimi. Iz instrumentov pa iz dneva v dan donijo lepši in mogočnejši zvoki. Že letos se bodo pokazali na svojem prvem javnem nastopu, ki jim bo, vsaj upajmo, vlil novih moči za bodoče delo. Prav to pa je želja vseh Moravčanov.

Tone Turšič

Na osnovi MĀNENJA sekretariata za Informacije v Izvršnem svetu skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 26. 11. 1974 je glasilo SZDL Domžale OBČINSKI POROČEVALEC oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.

NOV RADIOAMATERSKI KLUB V RADOMLJAH

Zamisel, da bi bilo v Radomljah, ki je nekakšno središče kar štirih krajevnih skupnosti: Homec, Preserje, Radomlje in Rova, potrebno ustanoviti radioamaterski klub, se je razvijala že kakšno leto. Ideja sama je vznikla iz Krajevnega odbora za SLO in Krajevnega odbora ZRVS na tem območju.

Že novembra 1973 je bil v Radomljah sklican sestanek predstavnikov navedenih krajevnih odborov z radiotelegrafisti, ki so

ob morebitni odsotnosti pri telegrafiji pomaga tovariš Martin Capuder, ki je radiotelegrafist.

Tudi s kandidati za tečaj ni bilo težko. „Nabrala“ sta jih kar v šoli Radomlje iz 7. in 8. razreda. Prijavilo se jih je 12, toda na prvo predavanje jih je prišlo le 7. Tečaj se je pričel v mesecu decembru 1974, in traja še danes. Tovariša Pirš in Capuder, ki tečaj vodita, zatrjujeta, da je že uspešno predelana osnova radiotelegrafije in del vpra-

je bila pohvala iniciatorjem te zamisli ter je bilo sklenjeno naslednje:

1. da bo klubski prostor Radioklubu odstopila Krajevna skupnost Radomlje brezplačno,

2. da bo za novo radijsko postajo namenil sredstva Sklad za financiranje ljudske obrambe pri skupščini občine,

3. da bodo po svojih močeh s sredstvi pomagale vse štiri krajevne skupnosti in delovne organizacije s tega območja,

4. da naj bo že v sredini februarja ustanovni občni zbor Radiokluba,

5. da naj Radioklub Radomlje nosi ime „27. julij“, kar je značilno za to območje, ker so tega dne leta 1941 odtod odšli v partizane prvi borci in ker je ta dan tudi datum vstaje na kamniško-domžalskem področju,

6. da naj iniciativni odbor, v katerega so bili imenovani tovariš Česnik, Pirš in Capuder, pripravi vse potrebno za ustanovni občni zbor.

23. februarja je bila sklicana ustanovna skupščina Radiokluba Radomlje. Vabilu so se odzvali tudi vsi občani, ki so bili že na sestanku v mesecu januarju. Ustanovna skupščina je sprejela svoj statut, ki ga je pripravil tovariš Franci Gerbec, in izvolila organe novo ustanovljenega Radiokluba. Upravni odbor šteje 7 članov in ga sestavljajo: Jože Česnik – predsednik, Martin Capuder – tajnik, Zdravko Pirš – vodja PPS, Štefan Kočar – blagajnik, Franc Limoni – gospodar, ter člana Miha Grošelj in Primož Habič.

V nadzorni odbor pa so bili izvoljeni naslednji tovariši: Igor Kuzmič – predsednik in člana Marko Logar in Franc Jerman.

Ustanovna skupščina je sprejela tudi finančni načrt ter program dela. Razumljivo je, da si takoj na začetku Radioklub ni mogel naložiti preobširnega programa dela, vendar pa je sprejel takega, za katerega smatra, da ga bo v tem letu lahko tudi realiziral. Program dela obsega naslednje:

1. Ustanovitev in registracijo Radiokluba
2. Ureditev klubskega prostora
3. Ustanovitev prijemopredajne sekcije
4. Nabava in registracija radijske postaje
5. Uspešen zaključek začetega radiotečaja
6. Sodelovanje z drugimi organizacijami za tehnično kulturo
7. Ponovni tečaj za radioamaterje v jeseni 1975.

Ce iz vsega navedenega povzamemo bistvo, lahko ugotovimo, kako enostavno je ustanoviti v nekem kraju klub, če so ljudje na tem območju za to, in v Radomljah – vsem pohvala – so bili. Le-to pa je tisto, kar vliva duha ljudem, ki v takem klubu delajo in ki mu pomagajo tudi vse organizacije, ki žive in delajo na tem območju. Ob tej priliki bi rad opozoril na to, da povsod nimajo takega pogleda na to dejavnost, saj je na primer Krajevna skupnost Moravče na koncu leta poslala Radioklubu račun v znesku 2.000 ND za pro-

SREČANJE S PROF. JANEZOM VRESKOM

Našel sem ga ob dolgih preobloženih policah vsakovrstnih knjig. Ravnokar je svetoval bralcu: „To je novejšo delo, kvalitetno, ravno za vas, vzemite, boste videli, da vam bo všeč!“

Vrata knjižnice v Moravčah so se odpirala in zapirala, bralci so prihajali, izbrali in odhajali. Tudi tisti, ki se ni mogel prav odločiti, ni ostal praznih rok, saj mu je Janez priskočil na pomoč z naveti. Vmes pa je le našel toliko časa, da sem na zastavljena vprašanja dobil odgovore, pa čeprav po obrokih.

Vprašanje: Kaj te je vodilo, da si že pred dvema desetletjema prevzel poleg napornega dela v šoli še delo knjižničarja in da pri tem delu vztrajaš?

Odgovor: Lepa slovenska beseda je žal še vse premalo oplemenitila naša srca. Hočem reči, da še premalo beremo, da se iz knjig premalo učimo, da vse premalo skrbimo za čistočo naše izreke. Če kultura in omika prihajata v naše domove v obliki dobre knjige, potem knjižnica opravlja svoje poslanstvo.

Vprašanje: Kaj po tvojem mnenju lahko v sedanjem trenutku pričakujemo od knjige in kakšna je njena bodočnost?

Odgovor: Prebral sem veliko knjig – kar mi je pač prišlo pod roko. To mi pomaga, da znam danes ločiti zrno od plevla, da znam svetovati bralcu ustrezno knjigo. Knjiga pa je kljub časopisom, radiu in televiziji še vedno temelj naše kulture in taka bo tudi ostala.

Vprašanje: Ali bi lahko povedal besedo, dve o bralcih?

Odgovor: Knjižnica je odprta vsak torek in petek v večernem času. Vrsto let je bil obisk zelo dober le od pozne jeseni do zgodnje pomladi. Zadnjih nekaj let pa je že opaziti, da se bralci vse leto približno enako poslužujejo knjig. Bralci so različnih starostnih skupin in poklicev. Vesel sem, da je med njimi največ mladih.

Vprašanje: Imaš kakšne posebne želje?

Odgovor: Knjige so postale predrage. V dveh desetletjih, odkar sem Moravčan, pa tudi že prej, sem bil vnet zbiralec knjig. V lastni knjižnici, verjetno je ena največjih v naši občini, je zbrano preko desetisoč knjig in zvezkov raznih literarnih zvrsti, nekatere med njimi pa so prava redkost. Želel bi, da bi postale knjige cenejše in dostopnejše, saj mi je še vedno največje zadovoljstvo, kadar se množici knjig na policah pridruži nov izvod.

Tone Turšič

stor, čeprav so taki pojmi, kot so Krajevna skupnost, radioamaterstvo in obrambna sposobnost nekega kraja še kako tesno povezani med seboj.

Martin Capuder

Razprava na ustanovnem občnem zboru Radioamaterskega kluba v Radomljah

evidentirani na tem območju kot vojaški obvezniki. Toda ta sestanek je pokazal, da s takojšnjim ustanovnim občnim zborom ne bi dosegli ničesar. Manjkala je tista najnujnejša osnova, to so usposobljeni radiotelegrafisti s civilno radioamatersko klaso in potrebni radiooperaterji. Zato so se dogovorili za drugačno pot. Najprej je bilo potrebno dobiti nekoga, ki bi bil pripravljen voditi radioamaterski tečaj, in kader, ki bi bil pripravljen tečaj uspešno absolvirati.

Sledil je razgovor s tovariši iz domžalskega Radiokluba, ki so bili – vsa čast jim – takoj pripravljeni pomagati. Iz svojih vrst so odstopili za vodenje tečaja in delovanje Radiokluba v Radomljah tovariša Zdravka Pirša, ki je operater drugega razreda in je podobne tečaje že vodil, poleg tega pa je tudi Radomljan. Tovariš Zdravko – ki ga radioamaterji zelo dobro poznajo – je tako ponudbo tudi sprejel s pogojem, da mu pri vodenju tečaja

šanj, ki bodo na izpitih za radioamaterje III. razreda.

Preostane le še povečanje hitrosti sprejema in predaje do zahtevane stopnje in ostala s tem povezana vprašanja. Tako bosta sedaj v tečaj vključila še telegrafiste – vojaške obveznike, ki so osnovo pridobili že v času odsluženja vojaškega roka. Po takšni poti bo torej v Radomljah v kratkem pridobilo znanje radioamaterjev III. razreda kakšnih 10 kandidatov, kar je dovolj za ustanovitev samostojnega radiokluba.

Zato je bil 19. 1. 1975 v Radomljah sklican sestanek predstavnikov družbenopolitičnih organizacij s celotnega območja vseh štirih krajevnih skupnosti, Sveta za ljudsko obrambo pri skupščini občine Domžale, Radioklubov Domžale in Moravče ter Občinskega odbora za tehnično kulturo. Na tem sestanku je bilo ugotovljeno, kako zaželjena je ustanovitev Radiokluba v Radomljah, izrečena

SPOŠTOVANI OBČANI!

Rdeči križ Slovenije se pridružuje splošnim prizadevanjem za gospodarsko stabilizacijo, večje varčevanje, ohranitev naravnih bogastev – zlasti gozdov in dvig higiene, zato bo redno organiziral akcije zbiranja starega papirja in papirne embalaže. Tako bo dosežen večji standard delovnih ljudi in ustvarjena osnovna sredstva za humanitarno dejavnost. Vabimo vas, da sodelujete pri tem tudi vi.

Prav gotovo je pri vas doma, v stanovanju, na podstrešju, v kleti, v pisarni in drugod odvečen in neuporaben papir. Zato ga čimprej zberite, zvežite v snope in ga oddajte, dne 24. aprila 1975 do 10. ure dopoldan pred vhodna vrata na ulico. Zbiranje papirja bo v krajevnih skupnostih: Domžale, Vir, Jarše, Radomlje in v Mengeš.

Tako boste tudi vi v najkonkretnější obliki prispevali neposredno k splošnemu varčevanju, varstvu gozdov in dvigu higiene, obenem pa omogočili humanitarno dejavnost.

Za sodelovanje se vam Rdeči križ Slovenije in Občinski odbor Rdečega križa Domžale že vnaprej zahvaljujeta.

Občinski odbor RK
Domžale

OZ združenja šoferjev in avtomehanicov

V soboto, 22. februarja, je organizacija ZŠAM Domžale imela redni občni zbor. Na tem zboru je bilo podano poročilo upravnega odbora. Navzoči člani so pozdravili delo in uspeh organizacije. To delo je bilo predvsem usmerjeno v izobraževanje mladih poklicnih voznikov, seznanjanje članov o novostih v prometnih predpisih in prizadevanje za splošno prometno varnost. Zbor je sprejel tudi plan za nadaljnje delo v letu 1975, in sicer:

- sodelovanje s političnimi organizacijami v občini,
- nadaljnje izobraževanje vozniškega kadra,
- seznanjanje voznikov z novitetami v prometu,
- predavanja o govorih in mazivih za vse člane,
- delo na področju rekreacije in družabnosti članov.

Na občnem zboru sta bila navzoča predstavnik TNZ Domžale tov. Franci Jarc in predstavnik Zveze združenj šoferjev in avtomehanicov Slovenije tov. Pungerčan.

Tov. Jarc se je zahvalil organizaciji za sodelovanje pri reševanju prometne problematike in izrazil željo, da bi tako sodelovanje ostalo še vnaprej. Nakazal je nekaj smernic za delo, katerim naj organizacija v bodoče posveti veliko pozornosti. Dosedanjemu odboru se je zahvalil za uspešno in vestno delo, novemu odboru pa je zaželel mnogo uspeha pri delu.

Tov. Pungerčan je prisotne člane seznanil z novim učnim programom za voznike motornih vozil, ki bo imel dve smeri, in sicer ozki in široki profil poklica. Za ozki profil bo pouk trajal eno leto. Za ta profil pridejo v poštev vozniki, ki že imajo vozniško dovoljenje C kategorije, in tudi drugi. Za široki profil pa se bodo lahko odločili mlajši ljudje, ki jih bo ta poklic zanimal. V tem dvehletnem pouku se bo kandidat naučil avtoelektrike, mehanike in vožnje s tovornimi avtomobili.

Zavod za šolstvo že pripravlja učni program in verjetno se bo pouk že pričel z novim šolskim letom. S tako predpisano izobrazbo smo dosegli, da bo tudi poklic „voznik motornih vozil“ priznan, kot ostali poklici.

Nadalje je seznanil člane o beneficiranem delovnem stažu poklicnih voznikov. Povedal je, da je ta problem že rešen in sicer tako, da se dvanajst mesecev prizna za 14 mesecev in sicer od leta 1960 dalje voznikom, ki vozijo tovorna vozila z nosilnostjo pet ton in več. Tega priznanja pa bodo deležni samo vozniki, ki vozijo pri transportnih podjetjih, ne pa tudi tisti, ki vozijo pri drugih podjetjih, pa čeprav nimajo urejenega delovnega časa. Na vprašanje zakaj je priznava od leta 1960, je tov. Pungerčan pojasnil, da zato, ker preje niso bila transportna podjetja registrirana. Tako namreč tolmači Zavod za socialno zavarovanje. Kaj pa

vozniki, ki so vozili pred vojno oziroma med njo in po končani vojni, so se vrstila vprašanja prisotnih. Za te voznike pa se baje predvideva, da se jim prizna petintridesetletna delavna doba. Seveda pa je okrog tega mnogo dilem, trenutno še niso rešene. Vsem prisotnim je pojasnil, da ta benefikacija velja do leta 1980. Do tega leta morajo biti vsa delovna mesta v vseh poklicih urejena glede delovnega časa. Po letu 1980 bo ukinjena skrajšana delovna doba za vse poklice.

O kriteriju za beneficirani delovni staž se navzoči člani niso strinjali. Zato so sprejeli sklep, da se morajo organi, ki delajo po tem vprašanju pri Zvezi združenj šoferjev in avtomehanicov upreti temu, da bi se benefikacija priznala šele od 1960 dalje, ker so bila transportna podjetja ustanovljena takoj po letu 1945.

Drugo, s čimer se člani niso strinjali, pa je razlika med vozniki zaposlenimi pri transportnih podjetjih in v ostalih podjetjih, ki upravljajo prevoze za lastne potrebe. Kajti tudi ti vozniki vozijo težke kamione in na dolgih relacijah, pogoji dela pa so v prometu enaki za vse.

Za to so enoglasno zahtevali, da se ta kriterij popravi tako, da ne bo razlike med vozniki, ki delajo pri transportnih podjetjih in vozniki v ostalih podjetjih in da se benefikacija prizna od leta 1945 dalje. Na koncu svojega govora je tov. Pungerčan poudaril, da je organizacija na pravi poti in izrazil željo, da še naprej tako dela.

Po končanem govoru je podelil

POKLICNI VOZNIK ANTON VOLČINI – 60-LETNIK

V januarju mesecu je slavil 60-letnico poklicni voznik tov. Anton Volčini. Rojen je bil 18. 1. 1915. leta kot sin delavca v Krtini. V četrtem letu starosti mu je umrla mama. Takrat pa se je za malega Tončka začela nova pot življenja. V svojo sredo ga je vzela dobra Kebrova družina iz Krtine, pri katerih je živel do odhoda k vojakom. Ko se je vrnil domov, je bila njegova prva zaposlitev v mesariji pri „JAVORNĀKU“ v Ljubljani. Od tam ga je pot peljala v drugo svetovno vojno, v kateri je od začetka do konca delal kot zbiralec hrane, obleke, zdravil itd. Med vojno je leta 1945 napravil prvi izpit za voznika motornih vozil. Kot voznik je bil zaposlen v bazi za izgradnjo in obnovo podeželja v Domžalah vse do razpustitve te baze. Zatem je bil zaposlen kot voznik tovornega avtomobila pri Gradbenem podjetju Domžale do leta 1949, od tu pa je šel v kemično tovarno „BISTRA“ v Domžalah. V letu 1961 se je zaposlil v Papirnici Količevo, kjer še danes opravlja delo voznika tovornega avtomobila.

štiri nagrade in sicer: Volčini Antonu Plaketo bratstva in edinstva III. stopnje za njegovo dolgoletno in požrtvovalno delo ter ob njegovem šestdesetem rojstnem dnevu;

tov. Petek Slavku Plaketo tovarištva II. stopnje za uspešno delo pri izobraževanju kadra in uspešno vodenje organizacije ZŠAM Domžale;

tov. Hribar Janezu Plaketa tovarištva II. stopnje za odlično diplomsko delo na Prometno tehnični šoli v Ljubljani z naslovom „Delovni pogoji poklicnih voznikov in njihova upravičenost o beneficiranem delovnem stažu“;

Organizaciji ZŠAM Domžale Plaketo tovarištva za vsestransko prizadevanje pri reševanju prometne problematike.

Na občnem zboru so člani starega upravnega odbora opazili uspeh in sicer glede obiska članov na občnem zboru. V prejšnjih letih je bila udeležba vedno slaba, letošnjega pa se je udeležilo od 87 vpisanih 62 članov, kar je vsekakor lepo število. Člani starega upravnega odbora so bili zadovoljni ob tako veliki navzočnosti članov, saj jim je bila s tem izkazana zahvala za njihovo uspešno delo.

V upanju, da bo tudi novi upravni odbor uspešno delal in vodil organizacijo, je bil uradni del zbora zaključen; pogovori, pozdravi med vozniki, ki se v glavnem srečujejo le na cestah, pa so se še nadaljevali ob prijetnem razpoloženju.

Ob razhajanju pa je bilo slišati pozdrav SREČNO – SREČNO, da se ob letu zopet vidimo.

H. J.

stopnje, Značka z zlatim vencem, Plakete vzorni voznik, Zlata značka ob 50-letnici šoferjev in avtomehanicov Jugoslavije.

Ob njegovem jubileju pa je bil na predlog ZŠAM Domžale odlikovan s strani Zveze šoferjev in avtomehanicov Slovenije s Plaketo „BRATSTVA IN EDINSTVA III. stopnje“.

Našemu jubilarantu poklicni kolegi iskreno čestitamo in mu želimo, da bi bil še dolgo zdrav in nam s svojo navzočnostjo in požrtvovalnostjo pomagal pri delu v organizaciji. Pri vožnji pa mu želimo mnogo srečno prevoženih kilometrov.

H. J.

USPEH NK NAPREDEK LUKOVICA

NK Partizan iz Lukovice je 18. in 19. januarja organiziral turnir v malem nogometu na igrišču Osnovne šole Brdo. Tega turnirja so se udeležili nogometaši iz Doba, Moravč, Krašnje in Lukovice.

Kljub slabemu vremenu je bil na turnirju prikazan dober nogomet. Nepričakovano je na turnirju zmagala II. ekipa NK Napredka, ki je z borbena igro premagala tehnično boljše ekipe in osvojila pokal. V polfinalu je premagala Dob, v finalu pa Lukovico. Organizator se bo potrudil, da bo turnir postal tradicionalen in da se ga bo v prihodnje udeležilo še več nogometnih ekip. Kot sodnika sta na turnirju sodelovala Orehek iz Doba in domačin Pavšek.

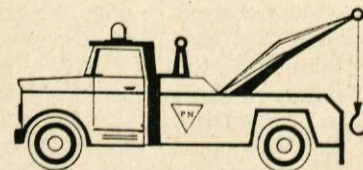
Rezultati:	
Lukovica A : Napredek B	2 : 3
Moravče B : Dob A	0 : 3
Napredek A : Moravče A	1 : 2
Lukovica B : Dob B	6 : 0
Napredek B : Dob A	3 : 2
Moravče A : Lukovica B	1 : 3
Polfinale:	
Moravče A : Dob A	3 : 0 (bb)
Final:	
Napredek B : Lukovica B	0 : 0 (3:2)
po streljanju sedmercev,	

Franci Cerar

MELODIJA
MENGEŠ

V primeru okvare na cesti se lahko poslužite „VLEČNE SLUŽBE“, ki jo opravlja Pavel Novak, Preserje, Tovarniška 27, Radomlje, telefon (061) 72-784.

požrtvovalno delo je prejel že lepo število odlikovanj. Naj jih nekaj naštejemo: Priznanje za posebno prizadevanje pri ackiji prometne preventive, Plaketa tovarištva II.

ŠPORTNI POROČEVALEC

Državna odličja zopet v IHANU

Na sliki vidimo znane ihanske smučarje. Od leve proti desni: Zvonko Slovnik, Roman Slovnik, Milan Vlahinja, Srečo Kavka, Peter Gregorič in Iztok Lenič

Na nedavnem državnem prvenstvu pionirjev v Skradu na Hrvatskem, ki je trajalo tri dni od 20. do 23. februarja, se je udeležilo 9 pionirjev, ki so imeli po kategorizaciji pravico nastopa na tem prvenstvu.

Kljub slabim snežnim tekmovalnim pogojem, mraz, burja, meteži in delni smoli, ki jo je imela ekipa in posamezniki, so osvojili tri srebrne medalje pionirji Kavka, Lenič in Gregorič. Ostali pa so imeli že odličje takorekoč osvojevano, vendar jih je sreča zapustila ravno zaradi takih pogojev, kot so bili na tem tekmovanju. Tako ima društvo SK Ihan, ki bo drugo leto imelo svoj jubilej, 40-letnico obstoja, do sedaj 27 odličij z državnih in republiških prvenstev, s čimer se malokatero društvo lahko pohvali.

Na sliki so pionirji, ki so se uvrstili od 2. do 9. mesta, med posamezniki, čeprav je startalo skupaj 256 pionirjev.

R.

KOŠARKARSKI TURNIR PIONIRK V RADOMLJAH

Igralke Osnovne šole Brdo – zmagovalke na košarkarskem turnirju v Radomljah

V začetku marca je bil v telovadnici Osnovne šole v Radomljah košarkarski turnir. Sodelovale so pionirke iz šol: Brdo, Josip Broz Tito, Šlandrove brigade in Radomelj. Tekmovale so "po liga" sistemu, to je vsaka ekipa z vsako. Boji so bili zanimivi in napeti. Že po prvi tekmi pa je postalo očitno, da je najboljša ekipa Brda, ki je imela v svojih vrstah tri odlične posameznice: Lebarjevo, ki je pobrala večino žog pod obema košema, Štampiharjevo, ki je bila graditeljica igre in Lenčkovo, ki je bila najboljša strelka.

za košarko, le da začenjamo z njimi načrtno delati prepozno, saj so vse ekipe igrale bolj na „HO-RUK“ in je bila igra sama na nizki kvalitetni ravni, razen že omenjenih posameznic.

OPOMBA: igra je trajala le 20 x 10 minut

LESTVICA:

BRDO	3 3 0 77 : 31 6
JOSIP BROZ-TIRO3	2 1 38 : 47 4
RADOMLJE	3 1 2 27 : 51 2
ŠLANDROVA BRIGADA	3 0 3 31 : 44 0

REZULTATI:

BRDO	: ŠLANDROVA BRIGADA	24 : 15
JOSIP BROZ-TITO	: RADOMLJE	18 : 11
RADOMLJE	: BRDO	6 : 26
ŠLANDROVA BRIGADA	: JOSIP BROZ-TITO	9 : 10
BRDO	: JOSIP BROZ-TITO	27 : 10
RADOMLJE	: ŠLANDROVA BRIGADA	10 : 7

Tekme so pokazale, da tudi med dekleti vlada veliko zanimanje

Igor Lipovšek

PROSTA DELOVNA MESTA

Odbor za medsebojna razmerja OZD „TOSAMA“ Domžale

OBJAVLJA

naslednja prosta delovna mesta in vabi k sodelovanju nove sodelavce :

1. PRAVNI REFERENT

Želimo, da ste diplomirani pravnik in imate eno leto delovnih izkušenj v poklicu. Osební dohodki za to delovno mesto se gibljejo od 4.250 do 5.120 din.

2. VODJA GRADBENE DEJAVNOSTI

Želimo, da ste diplomirani gradbeni inženir in imate dve leti delovnih izkušenj v poklicu. Osební dohodki za to delovno mesto se gibljejo od 4.250 do 5.120 din.

3. POMOČNIK PRODAJNEGA REFERENTA (dve delovni mesti)

Želimo, da imate srednjo šolo in eno leto delovnih izkušenj (eno delovno mesto je za določen čas). Osební dohodki za to delovno mesto se gibljejo od 2.700 din do 3.380 din.

4. VODJA IZMENE V KONFEKCIJI

Želimo, da ste tekstilni tehnik – lahko pripravnik. Delo je v dveh izmenah. Osební dohodki za to delovno mesto se gibljejo od 3.230 din do 3.880 din.

5. TAJNICA TEHNIČNEGA SEKTORJA

Želimo, da ste tekstilni tehnik in imate pet mesecev delovnih izkušenj z znanjem strojepisja. Osební dohodki za to delovno mesto se gibljejo od 2.700 din do 3.380 din.

6. KONTROLOR V KONTROLNI SLUŽBI

Želimo, da ste kemijski ali tekstilni tehnik z 6 mesečnimi delovnimi izkušnjami v proizvodnji. Osební dohodki za to delovno mesto se gibljejo od 2.587 din do 3.273 din.

Poleg navedenega osebnega dohodka pripada delavcu še dodatek na leta službe in stimulacija.

Za vsa zgoraj navedena delovna mesta velja delo za nedoločen čas s polnim delovnim časom in 3-mesečnim poskusnim delom.

Kandidate vabimo, da se osebno zgledajo v splošno kadrovskem sektorju oziroma pošljejo svoje vloge na naslov:

„TOSAMA“ DOMŽALE, Šaranovičeva 35
Splošno kadrovski sektor.

VSE OD KAMNIT. JET. M. STREHE

SLOVENIJALES
TOZD
lesni in gradbeni
material

vam v svoji POSLOVALNICI V DOMŽALAH, Antona Skoka 20 a, tel. 72-397, nudi ves gradbeni material, ki ga potrebujete pri gradnji hiše:

- betonsko železo, cement, izolacijske materiale, apno, opeko, razno kritino in drugo
- okna, vrata, ladijski pod - opaže, parket
- keramične ploščice in sanitarno keramiko
- peči za centralne kurjave, radiatorje

DELOVNI ČAS
OD 7. DO 20. URE

Sobota od 7 - 14 ure

TELEFON: 72-397

SLOVENIJALES